TRANSCRIPT VAN DE RAADSVERGADERING VAN GEMEENTE RIDDERKERK
d.d. 17 maart 2016

---

1. Opening en vaststelling van de agenda

De voorzitter: Goedenavond dames en heren, van harte welkom bij deze openbare raadsvergadering. Allereerst welkom natuurlijk aan raadsleden, collegeleden, mensen op de publieke tribune. Wellicht mensen thuis via internet. Allemaal van harte welkom. Wij hebben geen afmeldingen, dat betekent dat we compleet zijn we met z'n allen vanavond. Dat is fijn. Wat is aan de orde. De vaststelling van de agenda. Mevrouw Kayadoe.

Mevrouw Kayadoe: Voorzitter, Leefbaar Ridderkerk wil graag een motie vreemd aan de dag toevoegen aan de agenda. Met betrekking tot overlast van houtrook.

De voorzitter: Mijnheer Van Os.

De heer Van Os: Dank u wel, voorzitter. Deze motie heeft ons gisteren pas bereikt, en helaas hebben wij wegens een drukke agenda niet de tijd gehad om hem naar behoren te kunnen beoordelen. Dus ik zou graag aan de indiener willen vragen om hem niet vanavond de agenderen, maar voor de eerstvolgende reguliere raadsvergadering. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Kayadoe.

Mevrouw Kayadoe: Wat ons betreft is dat geen probleem.

De voorzitter: Oké. Dan wordt de motie niet aan de agenda toegevoegd, maar gebeurt dat bij de volgende raadsvergadering. Bij een volgende raadsvergadering.

2. Vragenuur voor raadsleden (artikel 41 Reglement van Orde)

De voorzitter: Vragenuur voor raadsleden. Mijnheer Van Os, Partij 18PLUS. En dan gaat het over de brief van de gemeentelijke belastingen. Mijnheer Van Os.

De heer Van Os: Dank u wel, voorzitter. Heel even schakelen nog naar mijn mail. Daar komt ‘ie vanzelf. Als hij goed is. Ja, daar is hij. Ik heb hem. Dank u wel. Eind februari ontvingen inwoners en ondernemers de aanslag van de gemeentelijke belastingen. De bijsluiter bleek achteraf niet compleet te zijn, waarnaar de gemeente heeft besloten een nieuwe bijsluiter toe te zenden. Van enkele ondernemers hebben wij klachten ontvangen, dat de aanslag van de gemeentelijke belastingen wel aan hun bedrijf geadresseerd was, maar de nieuwe bijsluiter aan de ondernemers welke eerder op dat adres gehuisvest waren. En daarvan zelfs gericht aan één die in 2015 opgeheven onderneming waarvan de eigenaar was overleden. Wat Partij 18PLUS heeft daarover de volgende vragen: kunt u een inschatting maken van de kosten van deze herstelactie? Is het adressenbestand wat gebruikt werd voor de nieuwe bijsluiter gelijk aan het adressenbestand wat gebruikt werd voor de aanslag? Indien ja, hoe heeft hetgeen wat ik in mijn inleiding gezegd heb kunnen gebeuren? Indien deze niet gelijk is, kunt u er dan voor zorgen dat er van een actueel bestand gebruik gemaakt zal

worden? De laatste vraag, voorzitter, kunt u toezeggen dat u er alles aan zult doen dat deze fouten in de toekomst niet meer gemaakt zullen worden? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Keuzenkamp.

Mevrouw Keuzenkamp: Ja, voorzitter, dank u wel. De extra mailing die wij uit hebben moeten laten gaan kostte zo'n € 13.000. Een hoop geld. En het adressenbestand is gelijk aan de eerste zending, dus wat u vertelt over verschillen, daar kunnen wij eigenlijk geen verklaring voor vinden. Dus het zou eigenlijk, zouden we graag die adressen van u willen hebben om te kijken wat er misgegaan is. Dan kunnen we kijken, want, ja, in principe moeten gewoon dezelfde adressen nu een goeie bijsluiter hebben gekregen. En ja, de belastingadministratie is eigenlijk dagelijks bezig met het bijhouden en het actueel houden van de bestanden. Daar worden bestanden van het Kadaster, het GBA voor gebruikt, en ook huurders, eigenaren worden vaak gevraagd om hun mutaties door te geven. En ook worden er af en toe enquêtes verstuurd om dat actueel te houden. Dus het is dagelijks werk om de bestanden actueel te houden. En ja, wij proberen die kwaliteit van die bestanden zo goed mogelijk te houden. Dus, als u voor ons die opmerking heeft, kunnen wij kijken óf het is misgegaan, en wat er is misgegaan. En dan kunnen we u gerichter antwoord geven.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Os.

De heer Van Os: Dank u wel, voorzitter. Dank aan de wethouder voor de heldere antwoorden. Ik zal die gegevens uw kant doen opkomen, per mail. Dank u wel.

De voorzitter: Anderen nog over dit onderwerp? Is niet het geval. Gaan we naar Mevrouw Ripmeester van de Partij van de Arbeid, over het afstoten van peuterspeelzaalwerk. Mevrouw Ripmeester.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. In de week van 10 maart hoorden 19 peuterspeelzaalleidsters, alle peuterspeelzaalleidsters van Sport en Welzijn, dat hun dienstverband wordt beëindigd. Aan het begin van dit jaar was ook al van een aantal het dienstverband beëindigd. De Partij van de Arbeid zou graag willen weten op welke wijze de overdracht van de huidige negentien personeelsleden naar een nieuwe aanbieder is geregeld, of zij hun baan behouden met hun arbeidsvoorwaarden, en zou graag meer willen weten over de afspraak die er was… Nee, er was een afspraak met een aanbieder om alle personeelsleden over te nemen. Maar die afspraak kon niet doorgaan, omdat de gemeente een andere werkwijze wilde. Kunt u dit ook toelichten?

De voorzitter: Wethouder Smit.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, laat ik beginnen met op te merken dat ook de gemeente verrast was door de stap van Sport en Welzijn om te willen stoppen met het peuterwerk. Ze hebben daar zo hun redenen voor, maar het was ook voor ons wel een verrassing. En laat ik daar ook een aanvulling op aanmerken, bij opmerken, dat het ook wel iets ingewikkelder is en complexer is, omdat er verschillende soorten peuterwerk zijn. Dat maakt het wat ingewikkeld. Er liep een bestuurlijk contract over het gesubsidieerde peuterwerk. Daarnaast was er ook nog een subsidierelatie met Sport en Welzijn over de VVE-peuters, noem ik het maar. Het bestuurlijk contract liep af op 31 december, de subsidiebeschikking was ook voor heel 2016, dus dat liep ook af op 31 december aanstaande, voor de goede orde. Eind vorig jaar is er met de partners van dat peuterwerk die hebben ook indringend gevraagd om toch wat meer openheid op die markt, als ik het zo mag zeggen, te creëren. Met name als het ging over de VVE-kinderen. Dat was eigenlijk

alleen bij Sport en Welzijn ondergebracht, en toen is ook juist op hun uitdrukkelijk verzoek gekeken: hoe kunnen we dat ook op een transparante wijze bij meerdere organisaties onderbrengen. Toen hebben we met elkaar afgesproken: dan is 2016 een overgangsjaar. Zullen een aantal andere organisaties ook een aantal peuterspeelplaatsen, VVE-plaatsen, gesubsidieerd krijgen. En dan gaan we per 31 december, beter gezegd 1 januari 2017, gaan we het basis-peuterwerk en de VVE-plaatsen in een bestuurlijk contract brengen. Dat was het afgesproken traject met de partners. En dat maakt de verrassing eigenlijk des te groter dat Sport en Welzijn nu enkele maanden later aangeeft dat ze willen stoppen met al het peuterwerk, en dat ze eigenlijk ook niet willen wachten tot 31 december, maar dat ze het veel eerder dan dat willen beëindigen. Nou, in dat kader hebben we met elkaar om de tafel gezeten, en hebben we ook gezegd: het zou goed zijn om te voorkomen dat we twee keer momenten van onzekerheid hebben, 1 keer Sport en Welzijn een gedeelte overdraagt, maar ook nog als zij met een gedeelte blijft zitten wellicht. Dus laten we dat nu allemaal op één moment doen. Dan spannen wij ons als gemeente in om het bestuurlijk contracteren voor het geheel naar voren te halen, dus begin van het schooljaar, 1 augustus. En dan komen we toch tegemoet aan de wens van Sport en Welzijn om er eerder mee te stoppen en tegelijkertijd voldoet dat dan ook aan het eerder afgesproken traject met de organisaties om het op een transparante manier te regelen, waarbij iedereen weet wat er gebeurt, maar ook om ook andere aanbieders de gelegenheid te geven om die activiteiten te gaan verrichten. En daarvoor hebben we vorige week met de aanbieders om tafel gezeten, hebben ze allemaal dezelfde informatie gehad. We zijn dat proces van bestuurlijk contracteren ingegaan en we hopen dat medio mei te kunnen volbrengen. Dan hopen we ook die duidelijkheid voor iedereen te hebben, waarbij uiteraard het belang van de peuters belangrijk is, maar ook de… Laten we nu niet al te veel gaan schuiven met locaties als het even kan, en waar ook indringend is meegegeven aan iedereen: kijk ook naar het belang van de leidsters. Tel die drie elementen zijn als heel zwaarwegende punten meegegeven. Maar goed. We staan nu aan het begin van dat traject en we moeten nog even afwachten wie er belangstelling hebben, en hoe die gesprekken verder gaan verlopen. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. Ik ben verrast dat de raad, of althans, in ieder geval de Partij van de Arbeid-fractie niet op de hoogte is dat het op wens van de marktpartijen is dat er anders wordt aanbesteed, zeg maar. Dat dat de reden is. Ik begrijp vanuit de opmerkingen van de wethouder dat het behoud van de banen, werkgelegenheid, en de arbeidsvoorwaarden weliswaar aandacht heeft, maar zeker nog niet geregeld is, en ik maak me zorgen over de arbeidspositie van deze mensen. Er zitten ook leidsters tussen, immers, die rond de 60 zijn, die waren eigenlijk, die keken uit naar hun pensioen en die hebben nu dit voor hun kiezen gekregen. En ik ben toch wel heel benieuwd naar, of er op meer vlakken nog van de onderdelen die nu worden uitgevoerd door Sport en Welzijn, nog meer marktpartijen iets hebben gevraagd of aangegeven, en dat de gemeente daarbij ook genegen is om dat te honoreren, en ook dat… Hoe noemde u dat nou? Daar meer openheid op de markt te brengen. Daar ben ik wel heel erg benieuwd naar.

De voorzitter: Anderen nog over dit onderwerp? Mijnheer Alkema.

De heer Alkema: Dank u wel, voorzitter. Onze vraag gaat eigenlijk over de christelijke identiteitsgroep. We hebben er eerder over gesproken, dat inderdaad 2,2 fte zou vervallen. Dat hebben we met een gespreks-notitie gedaan. Toen maakten wij ons ook al zorgen over de groep met de christelijke identiteit, en wij zijn benieuwd of u dat ook kunt waarborgen, dus en of u ook naar andere aanbieders kijkt, dan de genoemde aanbieders. En ook wij zijn totaal verrast, omdat het toen om een besparing ging, en dat Sport en Welzijn toen

dus niet heeft aangegeven dat het voor het geld niet zou kunnen. Want dat is eigenlijk wat ik begrijp. Begrijp ik dat goed?

De voorzitter: Anderen nog over dit onderwerp? Wethouder Smit.

De heer Smit: Ja, voorzitter, om met het laatste beginnen, de motivatie van Sport en Welzijn is, voor zover ik weet, dat zij het peuterwerk als zodanig niet meer vinden passen bij hun bedrijfsvoering, noem ik het dan maar. Niet meer tot hun activiteiten die zij als organisatie voor ogen hebben. Mede in het licht dat deze activiteiten toch wat meer verschuiven ook richting het onderwijs, zou je kunnen zeggen. Dus, om die reden heeft Sport en Welzijn besloten om hiervan af te stappen. Nogmaals, dat is geen stap geweest van de gemeente voor alle duidelijkheid. Dus, ik bedoel, ik ben al begonnen met te zeggen dat wij net zo verrast waren en ook verrast zijn om het feit dat men er kennelijk zo snel vanaf wil. Want waarom zou je niet en, gewoon dit jaar voor wat betreft het VVE en het bestuurlijk contract zoals dat vorig jaar is aangegaan tot en met 31 december uitlopen? Dat zou wel voor iedereen volgens mij zo makkelijk zijn. Maar goed. Meedenkend met Sport en Welzijn, hebben we gezegd: dan kunnen we wellicht dat moment gaan vervroegen. Maar wel via de formule van het bestuurlijk contracteren dat we al vorig jaar hebben ingezet met het basis-peuterwerk, en waarvan we nu zeggen, dat gaan we ook doen met de VVE-middelen. Waarbij dan natuurlijk ook nog wel het punt zit: hoe gaat het met de rijkssubsidie verder rondom de VVE-middelen. Maar goed, als je alles met alles verbindt, kom je niet veel verder. Dus we moeten gewoon nu handelen naar de omstandigheden zoals die er nu zijn. En dat doen we dan ook, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. We gaan naar Mevrouw Ripmeester, Partij van de Arbeid, die het wil hebben over eigen bijdrage en zorgmijding. Mevrouw Ripmeester.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, wethouder. Sinds 2015 zijn gemeenten verantwoordelijk voor de dagbesteding en begeleiding van veelal complexe gehandicapte patiënten. Voorheen vielen deze mensen onder de AWBZ, en betaalden daar ook een meestal wat lagere eigen bijdrage. Gemeenten mogen maximaal de kostprijs vragen, maar gemeenten kunnen in theorie de eigen bijdrage ook terugbrengen tot nul. Er is grote beleidsvrijheid, en daardoor zijn er grote verschillen ontstaan tussen de 390 gemeenten. Uit recent onderzoek bleek, dat één op de vier mensen zorg mijdt vanwege de kosten. Recent was een inwoner van Ridderkerk op de televisie in Nieuwsuur, met de wethouder, waarvan de vrouw noodgedwongen niet meer naar de dagbesteding gaat, vanwege de ervaren te hoge bijdrage. Is de wethouder bekend met zorgmijding in Ridderkerk, en bekend met de oorzaken: waaronder een te hoge eigen bijdrage? En zo ja, hoe wordt de zorgmijding gemeten? Is de wethouder van eigen bijdragen naar Zaanstadmodel te maximeren? Komt de wethouder met een plan van aanpak om zorgmijding tegen te gaan? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Wethouder, mevrouw Keuzenkamp.

Mevrouw Keuzenkamp: Ja, dank u voorzitter. Ja, dat was… Ik heb kennis gemaakt met zorgmijding, dat heeft u op televisie kunnen zien. En ja, als je inzoomt op zo'n casus, dan zie je dat er heel veel verschillende elementen aan de hand zijn. Dan gaat het niet alleen om de eigen bijdrage, maar het gaat eigenlijk, nou ja… Een historie van 25 jaar wat iemand meemaakt. Die mevrouw die is al langer invalide. En, dat is heel erg lastig. Maar, het is complexer dan alleen de eigen bijdrage. En op meerdere plekken komt naar voren dat zorgmijding een probleem is. Wij hebben besloten om in ieder geval bij onze contacten zoveel mogelijk dit signaal te gaan noteren. Dus, daar krijgen we rapportage over, dan gaan kijken of het echt een groot probleem is. En zeker wat u aangeeft, maximeren van de eigen bijdrage is een instrument om daar wat aan te doen. En dat zullen we

zeker overwegen. Er is een overleg met CAK gepland om in ieder geval te kijken van hoe nou die eigen bijdrage in elkaar zit, en hoe dat functioneert. Helaas heeft het CAK ook wel een achterstand in de facturatie, dus dat we ook niet precies weten hoe dat loopt. Maar dat komt, in de loop van de tijd wordt dat wel duidelijker. Dus, we gaan zeker kijken naar die maximering of dat een instrument zou kunnen zijn. Als echt blijkt dat in Ridderkerk de bedragen te hoog zijn… We hebben ons in ieder geval wel gehouden aan de adviezen die vanuit het ministerie gegeven zijn. Dus we hebben niet zelf de eigen bijdrage bedacht, maar het is gebaseerd op het advies van het ministerie. Dat was het.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. Wij vonden dit een heel serieus signaal, van deze familie uit Ridderkerk. We vonden het ook heel serieus, omdat deze mensen dit al op meerdere plekken hebben aangegeven. Dat gecombineerd met het advies van het Maatschappelijk Burgerplatform over niet goed functionerend klachtensysteem, maken wij ons zorgen over zorgmijding. Wij zijn blij dat u ernaar gaat kijken. We zijn blij dat u in uw contacten gaat kijken naar deze signalen, maar we zouden graag van u een heel daadkrachtige houding zien op dit punt. En ik hoop ook, dat u op korte termijn, dus echt nog voor het zomerreces, met wat meer duidelijkheid komt op dit punt, over hoe u dit gaat, op zijn minst in kaart gaat brengen, en aan gaat pakken. En ik ben heel blij dat u maximalisatie van de eigen bijdrage daarin wilt betrekken, maar ik hoop echt dat u… Mijn directe vraag, voorzitter is: wilt u voor de zomer alstublieft met een plan van aanpak komen, of hoe u dit gaat doen.

De voorzitter: Anderen over dit onderwerp? Mijnheer Kooijman, ChristenUnie.

De heer Kooijman: Dank u wel, voorzitter. Ik hoor de portefeuillehouder aangeven, dat er al bedacht is om te gaan monitoren. En ik was benieuwd of er al een idee was hoe dat monitoren in zijn werk zou gaan.

De voorzitter: Mijnheer Romeijn, Echt voor Ridderkerk.

De heer Romeijn: Dank u wel, voorzitter. We praten nu over één geval wat op tv geweest is. Zijn er in Ridderkerk meerdere gevallen. En staan die op de kaart?

De voorzitter: Anderen nog? Wethouder Keuzenkamp.

Mevrouw Keuzenkamp: Het zijn meerdere gevallen. Bij elk geval is een eigen verhaal. En ik vind het wel jammer dat mevrouw Ripmeester aangeeft: dit is een geval wat zo duidelijk is, en het ook al meerdere keren aangegeven heeft. Het jammer was, dat in deze casus, deze mijnheer zelf een berekening heeft gemaakt, en eigenlijk voor zichzelf al de conclusie heeft genomen: ik stop ermee. Op het moment dat wij hem belden om een herindicatie te doen zei hij: ja, ik stop ermee, tenzij jullie kunnen zeggen dat jullie de eigen bijdrage gaan betalen. Dus hij kapte daar de herindicatie mee af. En dat is zo jammer. Want dat is wat we moeten doen. We moeten met elkaar in gesprek gaan, om dit soort gevallen, als er problemen zijn, om die te voorkomen. En we hadden niet eens de kans om sowieso een herindicatie te doen, om te kijken wat er in dat huishouden nodig is, dus, door te zeggen: ja, dit was een duidelijk geval. Wij hebben niet de kans gekregen om met hem daarover in gesprek te gaan en ik heb dat aan hem gevraagd. Gelukkig gaan we dat nu wel doen. En, dat is onze taak, om naast Ridderkerkers te gaan staan, om samen te kijken van: wat zijn nu uw problemen, en hoe kunnen we die oplossen. Nou, die signalen die willen we ophalen. Nou, mensen kunnen dat allemaal bij ons melden. Het spreekuur staat er ook voor open, ik heb een aantal mensen op spreekuur gehad die dat

meldden. Dat wordt allemaal genoteerd. En ook in de contacten die onze mensen met Ridderkerkers hebben, die aangeven: de eigen bijdrage wordt te hoog. Wordt allemaal genoteerd, wordt verzameld, en daar gaan we naar kijken. Dus dat is de manier waarop we hier naar kijken. Had ik nou uw vraag ook beantwoord? Ik geloof het wel hè.

De voorzitter: Gaan we naar mijnheer Romeijn, Echt voor Ridderkerk, en dan gaat het over hennepkwekerijen. Mijnheer Romeijn.

De heer Romeijn: Dank u wel, voorzitter. De fractie van Echt voor Ridderkerk heeft kennis genomen van de besluitenlijst van de vergadering van het college van burgemeester en wethouders van 26 februari jongstleden. Door het college is tijdens een vergadering viermaal besloten tot het toepassen van spoedeisende bestuursdwang ten behoeve van het ontmantelen van hennepplantages. Gelet op de gevaren die een hennepkwekerij met zich mee kan brengen voor de direct omwonenden, hebben wij de volgende vijf vragen: één, wat is de omvang van de ontmantelde hennepplantages? Twee: waren deze hennepplantages gehuisvest in woningen of bedrijfspanden? Drie: hoe is de ontmanteling aan de naaste bewoners of ondernemers gecommuniceerd? Vier: zijn er ook verdachten aangehouden? En vijf: wat is het aantal ontmantelde hennepkwekerijen in 2016 tot nu toe, en hoe verhoudt zich dat ten opzichte van 2015?

De voorzitter: Ja, dat heeft u goed gezien in de besluitenlijst van 26 februari. Alleen, dan wordt niet het besluit genomen, spoedeisende bestuursdwang vindt onmiddellijk plaats. Zodra er een melding is van een hennepkwekerij, wordt het onderzocht, en dan wordt er, zeker als er sprake is van gevaar, de hennepkwekerij ontmanteld, en dan worden de kosten verhaald op degene die dat veroorzaakt heeft. En dat is het besluit dat u ziet in B en W. En dan is het allemaal al achter de rug. Nee, de buren worden niet gealarmeerd, heel vaak zien de buren natuurlijk wel dat er wat aan de hand is, en dan komen ze even kijken en wordt dat uitgelegd. Maar op het moment dat de hennepkwekerij is ontmanteld, is er ook geen gevaar meer en dus ook geen aanleiding om wie dan ook daarvoor te waarschuwen. Die omvang van die hennepkwekerijen die varieert, van soms al een geplukte kwekerij, en dan tref je niet heel veel meer aan behalve dan wat apparatuur, tot wel 5250 stekkies, zoals ze dat zeggen. Dat was wel een grote. Van de vier hennepkwekerijen waren er drie gevestigd in bedrijfspanden, en één in een woning. En, dat is alarmerend, want daar wonen gezinnen omheen. Dus we zijn altijd blij als we tips krijgen, zodat we ze kunnen ontmantelen, zodat we onmiddellijk een einde kunnen maken aan eventuele gevaarzettingen en dat doen we dan ook. Omwonenden, die zien dat dan, en die komen een praatje maken, dan leggen we dat uit. Er is een verdachte aangehouden, op zichzelf is dat nog niet zo eenvoudig. Er moet iemand aanwezig zijn, en, vaak gaat het om een verhuurd pand, en is de verhuurder dan degene die het gedaan heeft. Je hebt zeg maar daar in strafrechtelijke zin nog wel wat aan te tonen. Dat is niet waar wij ons mee bezighouden, wij houden ons met de bestuursrechtelijk verhalen van de kosten die gemaakt zijn. En strafrechtelijk is een apart circuit, die zich niet binnen ons gezichtsveld afspeelt. Wat we wel weten is dat er een verdachte onmiddellijk is aangehouden, en die zal vervolgd worden, en bij de andere… Er vindt altijd strafrechtelijk onderzoek plaats in een poging de daders voor de rechter te brengen. Mijnheer Romeijn.

De heer Romeijn: Ja, dank u wel voorzitter, voor uw beantwoording. Ja, ik vind het toch wel jammer dat u zegt: één zo'n plantage was in een woning gehuisvest. Dat als er dan bewoners toevallig langslopen, dat er dan een praatje gemaakt wordt, maar niet dat die bewoners actief geïnformeerd worden.

De voorzitter: Anderen nog?

De heer Romeijn: Mijn laatste vraag, het aantal ontmantelde hennepkwekerijen in 2016, tot nu toe, en hoe verhoudt zich dat ten opzichte van 2015?

De voorzitter: Anderen nog over dit onderwerp? Nou ja, het is, zoals ik zei, de buren worden niet, de omwonenden worden niet actief geïnformeerd, omdat het heel vaak gaat over strafrechtelijk onderzoek, en dat maakt het ingewikkeld. En bovendien is de gevaarzetting weg op het moment dat er ontmanteld is. Dat is de reden die ik geef, en dat is gangbaar, een gangbare procedure zoals we dat in deze basis, in deze politie-eenheid met elkaar doen. In 2016 zijn er nu drie hennepkwekerijen ontmanteld, en in 2015 waren dat er vijf. Zodat u vergelijk heeft. Dit waren de mondelinge vragen.

3. Vaststelling besluitenlijst van de raadsvergadering d.d. 21 januari 2016

De voorzitter: We gaan naar agendapunt 3: vaststelling van de besluitenlijst van de raadsvergadering van 21 januari 2016. Iemand? Niemand. Dan is het vastgesteld.

4. Lijst van ingekomen stukken, nadere inlichtingen over gegeven schriftelijke beantwoording (art. 40 RvO) en stemming over eventueel ingekomen verzoeken om een interpellatie

De voorzitter: Lijst van ingekomen stukken. Iemand over de lijst van ingekomen stukken? Dat is niet het geval, zodat ook dat is vastgesteld.

5. 'Gewoon meedoen', welzijnskader Ridderkerk 2016-2020

De voorzitter: We gaan naar agendapunt 5. Dat heet 'Gewoon Meedoen', dat is het welzijnskader Ridderkerk 2016- 2020**.** U heeft een amendement aangetroffen**,** ingediend door de VVD, mijnheer Piena. Het gaat om een aangepast raadbesluit. Pardon? ... O, waarom staat hier dan Piena? Hij is ingediend door de VVD, zoveel is zeker. We hebben afgesproken een debat van zestig minuten, dat betekent een eerste termijn van maximaal drie minuten. De VVD krijgt als eerste het woord. Wie van u tweeën? Mijnheer Van der Spoel. Anderen nog? Mijnheer Kranendonk. Mevrouw Berkhout. Mevrouw Ripmeester. Mevrouw Parren. Mijnheer Romeijn. Mijnheer Van Nes van de ChristenUnie, Mevrouw Fräser. Dat is het. Mijnheer Van der Spoel, u heeft maximaal drie minuten. Gaat uw gang.

De heer Van der Spoel: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, het is eigenlijk raar dat we vanavond Welzijn behandelen als sluitstuk van de drie decentralisaties, want het zou eigenlijk het begin moeten zijn, want juist Welzijn moeten we inzetten om zorg, dan wel zwaardere zorg te voorkomen. En het is dus een essentieel onderdeel van de drie decentralisaties. Van belang is dus dat de raad goed de vinger aan de pols kan houden, en niet, zoals in de commissie min of meer gesuggereerd is, via de P&C-cyclus en indicatoren daarin opgenomen moet volgen wat er op het gebied van welzijn gebeurt, maar à la de overige zaken van drie decentralisaties, dat we daar uitgebreid over geïnformeerd willen gaan worden. Het college stelt voor om met een uitvoeringsplan te komen, en dat slechts ter advies voor te leggen aan de commissie. … De VVD vindt dat te mager. Want, in de noot is omschreven wat we als gemeente willen bereiken, maar dat is zo breed, zo algemeen geformuleerd, dat het college daar op alle mogelijke manieren aanvulling aan kan geven. Zoals bijvoorbeeld: zo lang mogelijk zelfstandig op eigen kracht kunnen deelnemen aan het maatschappelijk leven. Wie kan daar nou niet tegen zijn? Maar welke acties daarvoor volgen, dat is volstrekt onduidelijk. Van geen enkele actie, tot heel veel inzet en alles wat daartussen zit. Het college geeft zelf aan dat deze kadernota alleen de ambities aangeeft, en dat deze veel concreter moeten worden doorvertaald in een

uitvoeringsprogramma. Daarvoor gaat men in gesprek met de maatschappelijke partners en de inwoners, en, vreemd genoeg blijkbaar niet met de raad. En de raad wil juist de opbrengst van die participatie goed in beeld hebben om te kunnen komen tot het uitvoeringsprogramma op hoofdlijnen. Vandaar dat wij mede namens D66, GroenLinks, Echt voor Ridderkerk, de Partij van de Arbeid, en Partij 18PLUS een amendement indienen die voorstelt dat het college het uitvoeringsprogramma op hoofdlijnen voorlegt aan de raad. Door aanname van het amendement is de raad in staat om hoofdlijnen, nadrukkelijk niet op productniveau, want dat is aan BenW om dat verder uit te werken, mede vorm en inhoud te geven aan dit uitvoeringsprogramma, en belanghebbende partijen hebben die verwachting ook, dat de gemeenteraad die rol ook pakt. En in het belang van alle Ridderkerkse inwoners dus laat de raad vooral beslissen over het uitvoeringsprogramma op hoofdlijnen. Tot zover, voorzitter. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Kranendonk, SGP.

De heer Kranendonk: Dank u wel, voorzitter. Het klinkt zo mooi, gewoon meedoen. Maar het is vooral een zegen dat je gewoon mee mag doen. Veel dingen vinden we allemaal vanzelfsprekend, en dus normaal. Neem bijvoorbeeld het feit, dat de meeste van ons lopend de raadzaal zijn binnengekomen. We beseffen pas, als we niet meer kunnen lopen, dat het een voorrecht was dat we konden lopen. Hoewel het begrip welzijn veel meer omvat dan alleen lichamelijke beperkingen, is het iets waar we vaak in het geheel niet bij stilstaan. Voor ons ligt het Welzijnskader. Een mooi stuk, waarin hard is gewerkt en vele uren noeste arbeid zitten. Onze complimenten voor de heldere wijze waarop de kaders integraal zijn omschreven. Ook een woord van dank aan de ambtenaren die veel creativiteit en energie in het document hebben gestoken. Een bijzonder woord van dank is op zijn plaats aan de leden van het Maatschappelijk Burgerplatform Ridderkerk. Ze hebben aan het begin van het proces, maar ook daarna, vele en gedegen adviezen gegeven. Hoewel bij advieswerk niet altijd alle adviezen integraal overgenomen worden, zien we juist hier dat de meeste adviezen wel een plaatsje hebben gekregen in het voorliggende kader, of straks nog zullen krijgen in het uitvoeringsprogramma. Tijdens de algemene beschouwingen van 2009 schetste onze toenmalige fractievoorzitter al een aantal globale welzijnskaders die nog steeds actueel zijn. Ik noem er drie: voorspoed, rijkdom, economische zorg, economische groei, etcetera zijn zowel voor individuen als voor gemeenschappen van groot belang. Maar het immateriële welbevinden vindt de SGP minstens zo belangrijk. Oog hebben en houden voor morele kwesties als matiging, dienstbaarheid, solidariteit, duurzaamheid en gemeenschapszin. En de laatste was: de overheid is er voor diegenen die het echt nodig hebben. Mevrouw de voorzitter, de SGP-fractie is blij met de aanpassing die de wethouder heeft doorgevoerd in het raadsbesluit, zoals dat blijkt uit de recent toegezonden versie. De SGP-fractie meent dat door het in het raadsbesluit opgenomen aanvullingen, recht wordt gedaan aan de in de raad levende behoefte om meer de vinger bij de pols te houden. En zo nodig, vooraf bij te sturen bij de totstandkoming van het uitvoeringsprogramma. Dank daarvoor. Iedere fractie zal vanuit zijn of haar politieke overtuigingen een oordeel vellen over het welzijnskader. Dat heeft onze fractie ook gedaan. We zijn ook blij, dat de rol van diverse kerken en verenigingen niet is onderschat. Want, die zijn er juist voor ons welzijn en ons welbevinden. Onze fractie zal instemmen met het voorliggende kader en zien, wij leven in welzijn, uit naar het ontwerp uitvoeringsprogramma. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Berkhout, CDA.

Mevrouw Berkhout: Dank u, voorzitter. In het welzijnskader dient de gemeente de rol als aanjager op te pakken, zodat een stevig fundament onder het welzijnskader wordt gelegd in goed evenwicht en draagkracht. Het uitgangspunt dat Ridderkerkers, de bouwstenen, hun talenten kunnen ontwikkelen en inzetten, zodat zij

hun eigen bijdrage of in hun eigen kracht komen te staan. Dit versterkt de eigenwaarde, en is bij inzet voor de naasten zeer waardevol. Ridderkerk heeft veel vrijwilligers en mantelzorgers. Het cement van de samenleving. Wel 90% van de Ridderkerkers zet zich vrijwillig in voor de samenleving. Dat is een kostbaar goed. Het CDA waardeert deze inzet zeer. Voorzitter, de termen fundament, bouwstenen, cement heeft u voorbij horen komen. Deze termen worden normaliter gebruikt in de bouwsector. Misschien denkt u wel: wat heeft de bouwsector met het welzijnskader nu gemeen? Wel, het volgende: in de bouwsector is er extra aandacht voor verbindingen. Want zonder de juiste verbindingen stort de boel in elkaar. En dat is iets wat je wil voorkomen. In het Welzijnskader wordt gesproken over verbindingen van de vier centrale bouwstenen. Eigen kracht, talenten, participatie, preventie en ondersteuning. Ook hier is het van wezenlijk belang dat men op zoek gaat naar de juiste verbinding. Het is belangrijk dat het duidelijk is wat de Ridderkerkse samenleving verbindt, en verdeelt. Laagdrempelig communiceren, en goed luisteren naar elkaar, leidt tot verbondenheid. Op deze manier ontstaat er vertrouwen naar elkaar. Dit vertrouwen is onmisbaar en essentieel voor de sociale samenhang in onze Ridderkerkse samenleving. De gemeente dient als partner met de netwerken en organisaties leefbaarheid en gebiedsdienst te zorgen voor een goed fundament. Bij het kiezen van de juiste metselspecie voor de bouwstenen dient vooraf de juiste verhouding worden bepaald, om een sterke constructie te creëren. Vooraf, en in overleg met de vrijwilligers en mantelzorgers, eerder het cement genoemd, dient bepaald te worden wat er nodig is om goed te kunnen functioneren. Heeft men hulp nodig, dan moet het duidelijk zijn waar men de vraag kan neerleggen. Als partner dient de gemeente mee te denken aan een oplossing, haar netwerk in te zetten, en indien mogelijk te ondersteunen. Als men zo constructief te werk gaat, ontstaat de woon en welzijn. De woning welzijn zal per wijk kunnen verschillen, en aangepast dienen te worden aan het karakter van de wijk, en dicht bij haar inwoners. Iedereen, jong en oud, kan zo gestimuleerd worden om in eigen kracht komen te staan. En is er versterking, of verlichting nodig, denk bijvoorbeeld aan de mantelzorg, dan dienen wij samen belemmeringen weg te nemen, zodat we uiteindelijk kunnen zeggen: het welzijnskader Ridderkerk staat als een huis. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Ripmeester, Partij van de Arbeid.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. Het gemeentebestuur, inclusief raad en samenleving, zeggen baat te hebben bij bij helder geformuleerde beleidsambities en beleidsdoelen. Helder geformuleerd, betekent ons inziens SMART. Met behulp van heldere prestatie-indicatoren, kan de voortgang van beleid worden gemonitord. Dit betekent dat er ook met de raad gesproken moet worden over de visie en aannames die aan het beleid ten grondslag liggen. Mocht er gebruik worden gemaakt van metingen, dan moet duidelijk zijn wat er precies gemeten wordt, en wat de cijfers in de context aangeven. Er treedt makkelijk vervuiling op. Welzijn is niet voor iedereen gewoon. Welzijn en welbevinden zijn sterk persoonlijke zaken. Verbeteren van welzijn gaat alleen wanneer er tijd, ruimte, en kwaliteit is voor contact. Kennis van het lokale, en nabijheid, zijn dan ook erg belangrijk, zeker wanneer je inzet op preventie en het voorkomen van zorgmijding. Samenwerken met sterke partners is dan van belang. Opvallend is, dat het college voorsorteert op aanbesteding zonder dat de raad ooit gedegen betrokken is bij de discussie op dit punt. Vindt de raad de goedkoopste prijs acceptabel, en is de raad bereid om genoegen te nemen met minder kwaliteit en resultaat, of is de raad bereid te betalen voor zaken die zij belangrijk vindt, en wat vinden zij dan belangrijk? Deze discussie over het beleidskader van aanbesteding moet nog worden gevoerd, zodat we als raad ook later niet verrast worden van de gevolgen van een aanbesteding van delen van welzijn. In deze nota wordt teveel ingezet op eigen kracht, en te weinig op eigen regie, waarbij de hulpvraag van de cliënt centraal staat. De ambities in het stuk zijn zo algemeen geformuleerd, dat je er niet tegen kan zijn en tegelijkertijd zeggen ze dus ook weinig. De echte politieke keuzes worden gemaakt buiten de raad om, waardoor de raad zijn volksvertegenwoordigende rol niet kan

uitoefenen. Denk aan autonomie, aan privacy, aan kwaliteit, aan eigen regie, en aan het advies van het Maatschappelijk Burgerplatform. De rekenkamercommissie heeft er al zo vaak over gesproken, de aanbevelingen worden door het college overgenomen, maar we zien het niet terug in dit stuk. Partij van de Arbeid hecht aan transparantie vooraf, voordat we instemmen, aan een duidelijk kader en helderheid over de gemaakte of te maken keuzes. Dit beleidsstuk voldoet aan het criterium dun, maar niet aan duidelijkheid. Wij steunen daarom de amendementen van de VVD, die het mogelijk maken om de gemeenteraad weer meer in control te brengen. Tot slot, voorzitter, gebiedsteams worden geconfronteerd met financiële problemen in 70, 80% van de casussen. Gebiedsteams zijn er niet alleen voor de minima, maar over de hele linie. Wanneer we het hebben over welzijn, dan hebben we het ook over het snel oplossen van problemen.

De voorzitter: Wilt u afronden?

Mevrouw Ripmeester: Ja. Partij van de Arbeid Ridderkerk is voorstander van een regel aan het te besteden budget voor gebiedsteams, zodat oplossingen sneller bereikt worden. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Parren, Leefbaar Ridderkerk.

Mevrouw Parren: Dank u wel, voorzitter. De opdracht en de kerntaak van welzijn is een landelijk onderwerp van discussie. De rijksoverheid heeft hieraan een impuls gegeven met het ondersteuningsprogramma welzijn nieuwe stijl. De rijksoverheid stimuleert daarin de beweging van formeel naar informeel, van individueel naar collectief, en van aanbod- naar vraaggerichtheid. Dit sluit nauw aan op de beweging die de Ridderkerkse gemeenteraad in gang heeft gezet. De kadernota 'Gewoon meedoen Ridderkerk' geeft in grote lijnen de kaders aan op het gebied van welzijn voor de komende jaren. Het welzijnskader vormt een leidraad van de ambities. De volgende stap is het uitwerken van deze ambities met de maatschappelijke partners en inwoners om de visie in concrete activiteiten vorm te geven in een uitvoeringsplan. Het uitvoeringsplan dient een sociale basis-infrastructuur die dichtbij en gezamenlijk wordt uitgevoerd, professionals zullen nadrukkelijk de verbinding moeten zoeken met vrijwilligers en burgers, en hierin moeten investeren. Vrijwilligerswerk en de inzet van het sociale netwerk spelen immers een stevige rol in het welzijn nieuwe stijl. De burgers zullen zich realiseren dat behulpzaam zijn naar de mensen in hun directe omgeving vanzelfsprekend is. We spreken van een omslag die past bij de Ridderkerkse samenleving, en die ook op lange termijn de kwaliteit van samenleving borgt. In de Commissie Samenleven heeft de wethouder aangegeven dat na het vaststellen van de startnotitie in september vorig jaar, is gekozen voor het oprichten van een ambtelijke projectwerkgroep. Leefbaar Ridderkerk vindt het jammer dat er niet is gekozen voor een bredere opzet van een projectwerkgroep, zoals bijvoorbeeld de aanjaagroep vanuit overheidsparticipatie. Vermoedelijk had op deze wijze meer input vanuit de burger zelf tot stand gekomen, en waren de gegeven adviezen gebundeld tot een advies. Nu is het een ambtelijk stuk geworden waar instanties op hebben gereageerd. Wij missen het betrekken van de individuele burger in dit geheel. Zij zijn degenen waar deze welzijnskadernota voor is geschreven. Dit vinden wij een gemiste kans. Omdat dit welzijnskader de ambities aangeeft, welke in een uitvoeringsplan vertaald zullen gaan worden naar kaders, is Leefbaar Ridderkerk blij met de toezegging van de wethouder aan de raad om tijdens de behandeling van de Commissie Samen leven om het uitvoeringsplan vòòr dit college deze vaststelt met de raad te willen bespreken. In het raadsvoorstel onder het kopje evaluatie monitoring staat te lezen dat het uitvoeringsplan een planning bevat. Ook deze zien wij graag dan tegemoet. Voorzitter, ik ga afronden. Wij wensen iedereen die aan de slag gaat om het uitvoeringsplan te maken veel wijsheid toe, en bedanken de verschillende platforms en de maatschappelijke partners voor inzet om het tot een mooi geheel te maken. Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Romeijn, Echt voor Ridderkerk.

De heer Romeijn: Dank u wel, voorzitter. Voor ons ligt vanavond het Welzijnskader Ridderkerk 2016-2020. Tijdens de behandeling in de Commissie Samen leven heeft onze fractie aangegeven dat deze kadernota alleen de ambities aangeeft, en dat deze veel concreter moet worden vertaald. De opgenomen ambities zullen worden vertaald in een uitvoeringsprogramma, wat door het college wordt vastgesteld. Tijdens de behandeling van het welzijnskader in de Commissie Samen leven heeft de fractie van Echt voor Ridderkerk al aangegeven dat wij op hoofdlijnen betrokken willen worden bij het vaststellen van het uitvoeringsprogramma, voordat dit door het college wordt vastgesteld. De portefeuillehouder heeft ons toegezegd dat het college een aangepast raadsbesluit over dit onderwerp aan de raad zal voorleggen ter besluitvorming. In het aangepaste raadsbesluit is nu opgenomen dat het college het uitvoeringsprogramma vaststelt, nadat zij over het ontwerp uitvoeringsprogramma overleg heeft gevoerd met de Commissie Samen leven. Voor de fractie van Echt voor Ridderkerk is dit te weinig, en te vrijblijvend. Er is omschreven wat we willen bereiken, maar dit is zo algemeen geformuleerd, dat het college daar op alle mogelijke wijzen invulling aan kan geven. Het college geeft immers zelf aan dat deze kadernota alleen de ambities aangeeft, en dat deze veel concreter moet worden vertaald. De fractie van Echt voor Ridderkerk wil graag mede vorm en inhoud geven aan het uitvoeringsplan, en dit ook vaststellen, waarna het college dit verder uit kan werken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Nes, ChristenUnie.

De heer Van Nes: Dank voor het woord, voorzitter. In deze nota wordt afstand genomen van de verzorgingsstaat, althans, de mensen worden niet meer door de staat volledig ontzorgd. En misschien… De zorgverzekeraar doet dat wel, volgens de reclame, maar goed. Maar zullen in deze staat wel verzorging behoeven en ook verkrijgen door de medemens. Burgerkracht. Gewoon meedoen. De samenleving gaat van individualistisch naar communautair, overigens wel met het oog voor de kwetsbare en sociaal geïsoleerde burger. De ambities in deze nota zijn helder verwoord in twintig oneliners, echter zonder daar een prioritering aan te geven, maar wel met de mededeling dat het gefaseerd ingevoerd wordt. Kan de wethouder ons in haar reactie over deze prioritering en fasering nader informeren, en aangeven welke keuzes hierin gemaakt worden? Wij zijn blij met de aandacht voor mantelzorgers en vrijwilligers. Zowel weten wie meedoet, als ook ondersteuning van de mantelzorg-vrijwilliger, oog voor de belastbaarheid, alsook oog voor waardering voor de inzet van een mantelzorger en de vrijwilliger. De ChristenUnie ziet dit ook graag stevig verankerd in het uitvoeringsprogramma. Terugdringen van eenzaamheid, van ouderen, wordt in deze nota geduid als één van de ambities, opgaven. Overigens wordt het ook bij andere leeftijdsgroepen waargenomen, getuige de nota jeugd. Voorzitter, we willen graag verwijzen naar de motie van 5 november 2015, waarin de ChristenUnie aandacht vroeg voor deze groep. En we vroegen ons af of er al resultaten te melden waren door de wethouder, naar aanleiding van deze motie. Preventie is belangrijk. Ook in het voorkomen van verminderd welzijn. Het heeft twee positieve aspecten: namelijk verminderd welzijn wordt voorkomen, dus de mens voelt zich meer wel, en preventie is meestal goedkoper en we voorkomen hiermee namelijk dure zorg. Het college heeft in reactie op de adviezen van het Maatschappelijk Burgerplatform gemeld dat deze betrekking hebben op het komende uitvoeringsprogramma. Mogen we hieruit concluderen dat deze hierin opgenomen worden? Misschien kan de wethouder daarop reageren? En deze nota bevat ambities die we in ons beleid nastreven, en kaders waarbinnen het uitvoeringsprogramma gemaakt gaat worden. Het uitvoeringsprogramma zal in samenwerking met maatschappelijke partners, en met de inwoners ingevuld worden. De ChristenUnie steunt deze burgerparticipatie van harte en vandaar dat een eventueel raadsbesluit over het invoeringsprogramma

overbodig is, en vooral niet strookt met de ambitie van de raad om de burger meer te betrekken bij het beleid. En verder dient de raad, ons inziens, op kaders te sturen, en niet op details. Ik dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Fräser, D66-GroenLinks.

Mevrouw Fräser: Dank u, voorzitter. De fractie van D66/GroenLinks is een groot voorstander van participatie, van voor elkaar zorgen, en ook zijn wij er voorstander van dat jeugdigen veilig en gezond opgroeien. Een aantal voorbeelden uit deze welzijnskader. Inhoudelijk is het dan ook best lastig voor ons om hier geen groot voorstander van te zijn. Toch is mijn fractie alles behalve enthousiast over het voorliggende stuk. Ten eerste, voorzitter, missen wij een onderliggende analyse van de Ridderkerkse situatie, die het welzijnskader zoals hij nu voorligt linkt aan wat specifiek nodig is voor Ridderkerk. Waarom heeft het college hiervoor gekozen? Ons tweede punt, voorzitter: een van de belangrijkste en steeds weer terugkerende kritiekpunten van onze vorige rekenkamercommissie was dat de raad zijn beleidskaders niet SMART genoeg formuleerde, en daardoor ook niet zijn controlerende functie kon uitoefenen. En daar had de rekenkamer natuurlijk wel een heel goed punt, want hoe kun je nu controleren of iemand aanspreken op prestaties als je zelf vage kaders meegeeft? De fractie van D66/GroenLinks weet in ieder geval niet hoe wij met deze welzijnskader onze controlerende rol inhoud moeten geven. Ik daag andere fracties uit mij aan te geven hoe zij dat denken te gaan doen en welke punten zij wel de uitvoering van deze welzijnskader gaan controleren? Hoe vaak ze dat gaan doen, welke punten ze dat gaan doen, en hoe ze dat gaan doen. Graag een reactie van andere partijen. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Het woord is aan de wethouder. Mevrouw Keuzenkamp.

Mevrouw Keuzenkamp: Ja, dank u voorzitter. We hebben hier een kadernota welzijnskader gemaakt, voor welzijn. Welzijn, dat is er altijd al geweest, alleen het bijzondere is dat Ridderkerk er geen beleid voor heeft. En het bijzondere is ook wel dat iedereen zegt: ja, wat hierin staat, daar kun je niet tegen zijn. Dus, er zijn al heel veel dingen gedaan, op basis van welke richting dan, op basis van welke ambitie? Die zijn nooit gedefinieerd. En ik vind het daarom wel een goed welzijnskader, want er staat in ieder geval in wat we willen bereiken. En dat gaat meer over volledigheid, dat je weet: wat is welzijn, en wat zijn dan die ambities die daar in zitten. En, nou ja, als je de ambities bekijkt, die zijn moeilijk SMART te maken. Het gaat over welzijn. Het is een lastig onderwerp. En, ja, ik denk dat het ook belangrijk is als overheid, om ook niet alles met het schaartje te willen knippen, maar gewoon in ieder geval helder te hebben: wat is welzijn, wat zijn ambities, en hoe gaan we daaraan werken? Er zit een stuk vrijwilligerswerk in, er zit een stuk mantelzorg, the right to challenge is opgenomen, en ik vind het wel jammer dat heel veel partijen daar ook inhoudelijk niet op reageren. Want, er was geen beleid, en er staat nu wel op papier wat we willen bereiken. Het lijkt logisch, maar het heeft best wel veel inzet gevergd om het op papier te krijgen, en ook om een beeld te hebben: is dit nu volledig? Wat ik al zei, we hebben al heel veel welzijnswerk, er zijn heel veel instrumenten die ingezet worden en dat is ook het mooie, dat we nu een kader hebben met de ambities, en dat je kunt kijken van ja, die verschillende instrumenten, voor welke ambitie worden die nu ingezet en zijn er dan ook ambities waar we geen instrument op inzetten, waar we eigenlijk helemaal niets aan doen? En, nou, ik denk dat dat een grote uitdaging is. En dat op dat moment ook de waarde van dit kader heel erg duidelijk zal worden. De volgende stap is om met partners te gaan kijken van wat is er al, en welke ambitie doen we niets aan, welke instrumenten zijn daar voor. Dat is een uitvoeringsplan. En dat zijn eigenlijk maar twee lagen, meer lagen zijn er niet. U hebt behoefte aan een extra laag, we hebben de ambities, en we hebben de instrumenten. Ja, zo eenvoudig is het leven. Ik begrijp dat u zegt: ja, wij willen hoofdlijnen vaststellen. Ja, dat zijn de ambities. En daaronder zitten gewoon de

instrumenten die allemaal meewerken aan die ambities. En om die reden, ja, kan ik ook niet meegaan in dit amendement. Ik denk dat het gewoon een goeie zaak is om de invulling aan partners en burgers over te laten, en met u, als het concept er ligt, in gesprek te gaan: wat vindt u nou van de instrumenten die er vanuit de Ridderkerkse maatschappij naar voren gekomen zijn, die we al hebben? Ook nieuwe elementen. En ook the right to challenge, hoe gaan we de burgers ook uitdagen om ook mee te werken aan het welzijn van ons allemaal? Nou in een commissie met elkaar daarover praten lijkt me echt prima. Het is ook zo dat die instrumenten, daar zullen wel outcomegegevens bij gedefinieerd worden. Die willen we wel SMART maken. Want dat is veel makkelijker dan ambities, om daar SMART gegevens voor te formuleren. En wij zullen ook op dat uitvoeringsprogramma, als dat vastgesteld is, rapporteren over de resultaten van die instrumenten. Dus u wordt op uw wenken bediend, als u zegt, wij willen weten wat er gebeurt. En ik weet niet zozeer of het politieke keuzes zijn, als wij voor de instrumenten kiezen. Ik denk dat dat keuzes zijn die ook gewoon in de Ridderkerkse maatschappij gemaakt moeten worden. Wat vinden wij nou belangrijk, dat er gaat gebeuren? En ik wil u daar graag in meenemen in de commissie. Ik heb eerlijk gezegd niet zo heel veel vragen gehoord. Ik kijk nog eventjes de planning. Er staat een planning in om in oktober het uitvoeringsplan gereed te hebben. Dat is dan in concept, omdat we eerst dat bij u langs hebben moeten gaan, zal het wat later worden voordat we het echt vaststellen. Maar, daar wordt een nieuwe planning voor gemaakt, en als die klaar is zal ik die naar u toesturen.

De voorzitter: Mevrouw Fräser.

Mevrouw Fräser: Ik dacht dat de wethouder klaar was met haar opmerking? Of, want anders ben ik net iets te vroeg. Het was net namelijk…

De voorzitter: Kunt u het gewoon meenemen in de tweede termijn, dat kan natuurlijk ook.

Mevrouw Fräser: Nou ja, liever in de eerste termijn, omdat ik wel een vraag heb gesteld in de eerste termijn, en ik zou daar graag antwoord op willen, namelijk met betrekking tot de analyse.

Mevrouw Keuzenkamp: Ik ben niet klaar met mijn eerste termijn, dus, ik haalde even adem om even te kijken naar mijn volgende punt. Er is een vraag gesteld door de ChristenUnie over de motie. Nou, aanstaande dinsdag ligt de beantwoording van uw motie voor, dus volgende week komt die naar u toe. Dus, dat is bijna afgerond. Het burgerplatform heeft adviezen verstrekt. Dat gaat ook heel veel over de uitvoering. Sowieso zie je heel veel adviezen die gemaakt zijn, of opmerkingen die gemaakt zijn, die gaan echt over de uitvoering: wij willen dat dit concreet gebeurt, of dat. Ja, wij gaan met het burgerplatform ook weer in gesprek. Wij gaan natuurlijk niet al die punten één op één meenemen, maar dat wordt gewoon weer een proces waarin zij ook meepraten, en we gaan gewoon kijken wat realistisch is om in het uitvoeringsprogramma op te nemen. Ik kijk nog even naar de vraag van D66/GroenLinks, maar die heb ik niet genoteerd. Volgens mij heb ik alle vragen beantwoord, voorzitter. Dank u wel.

De voorzitter: Gaan we naar mevrouw Fräser.

Mevrouw Fräser: Ik kan mijn vraag best wel herhalen hoor, dat is geen probleem. M'n vraag was eigenlijk, de essentie van mijn vraag is: er ligt nu een welzijnskader voor, en wij missen daarin de link met een analyse van de huidige Ridderkerkse situatie. En, dat kan een keuze zijn, maar waarom maakt u die keuze om niet te linken aan een objectieve analyse van de huidige Ridderkerkse situatie, zodat wij kunnen bepalen of kunnen… In

ieder geval een uitspraak kunnen doen of wij wel de juiste ambities vastleggen, passen bij onze, de samenstelling van onze bevolking, bijvoorbeeld.

De voorzitter: Wethouder.

Mevrouw Keuzenkamp: Er zijn cijfers meegenomen. Er is ook ten aanzien van de, het inzetten van de gebiedsteams zijn er analyses gemaakt. Er is voor gekozen om daar niet een uitgebreid analyse verhaal… Maar volgens mij heb ik deze vraag ook in de commissie gehad, en ook beantwoord. Er is niet voor gekozen om een heel brede analyse te maken van de problematiek. De gegevens die beschikbaar zijn zitten volgens mij in de bijlage. Er zijn wat analyses meegenomen, wat cijfers over bijvoorbeeld vrijwilligerswerk, wat daarin gebruikt wordt. En, ja, dat is, daar is deze keuze voor gemaakt.

De voorzitter: Mijnheer Van Nes, niet in de tweede termijn?

De heer Van Nes: Nee. Naar aanleiding van een vraag die gesteld is, niet alleen over fasering, maar ook over prioritering zoals u die in de nota noemt. En toen vroegen wij ons af van, welke prioriteiten worden dan gesteld in de ambities?

Mevrouw Keuzenkamp: Er worden geen prioriteiten gesteld. De ambities staan naast elkaar, en wat belangrijk is, is om te kijken: wat doen wij er al aan, wat zijn instrumenten die wij daar al op inzetten? En, wat kun je met die instrumenten bereiken? En misschien zijn er ambities die erin staan, die helemaal nog geen aandacht krijgen. Dan gaan we op zoek naar instrumenten die daar wel iets aan doen, want dat is juist de kracht van dit stuk. Al deze ambities, daar gaan we voor kijken: wat kunnen we daar aan doen en wat is er voorhanden, wat hebben ook onze partners daar voor aanbod aan om daar dingen in te verwezenlijken. En soms is het ook gewoon van belang dat burgers vanuit de maatschappij zelf met dingen komen: wat we moeten ook niet alles zelf willen aansturen. We proberen ook die right to challenge neer te zetten. En dat is nog wel een puntje, dat we na gaan denken hoe we dat het beste kunnen vormgeven. Als burgers zeggen: nou, ik vind het in mijn wijk heel erg belangrijk dat er een bepaald iets komt, het is er nu niet. Ik wil daarmee aan de slag. Dat wij burgers daarbij helpen. En, wij gaan in de hele breedte kijken wat er is, en in het uitvoeringsplan zal dan helder worden wat voor werk wij met elkaar gaan verzetten in Ridderkerk.

De voorzitter: Ik denk dat we naar de tweede termijn gaan. Zelfde volgorde van sprekers. Mijnheer Van der Spoel, gaat uw gang.

De heer Van der Spoel: Voorzitter, dank. De wethouder heeft aangegeven: je kan niet tegen deze nota zijn, heb ik horen zeggen, als we wat willen bereiken en dat is nu juist het punt, vandaar dat wij als raad mee willen praten over het uitvoeringsprogramma op hoofdlijnen. U geeft zelf aan: ambities zijn benoemd, maar het is lastig dat SMART te maken. En vervolgens trekt u dus de conclusie, dus dat er al in het college wel een uitvoeringsprogramma. En is de raad blijkbaar niet capabel genoeg om daar dan iets van te vinden. En u heeft zelf gezegd: het is niet met een schaartje te knippen, dat is helemaal juist. Vandaar dat wij gevraagd hebben om een uitvoeringsprogramma op hoofdlijnen, waarin u vervolgens als college verder de details invult. En met betrekking tot de SGP, Leefbaar, ChristenUnie, die zeggen allemaal: ja, de maatschappelijke partners, en inwoners die kunnen ook hun inbreng nog hebben. Jazeker. Maar vervolgens, een maatschappelijke partner of inwoner, kan niks afdwingen, en een raad wel. Een raad dient alle belangen af te wegen, en dan wat het zwaarst weegt, het zwaarst te laten wegen. En juist willen wij daarom graag zien wat de opbrengst van deze participatie is, en dat we die op hun waarde kunnen wegen. En dan kijken of het uitvoeringsprogramma op

hoofdlijnen daaraan voldoet. En dan kunt u zeggen: ja, je mag er over meepraten in de commissie. Commissie geeft slechts advies. En het college kan alle adviezen gewoon naast zich neerleggen. En een raadsbesluit dient uitgevoerd door het college te worden, en dan is de raad in control, dan is de raad aan zet. Blijkbaar hebben we niks geleerd vanaf november 2014, en is van tevoren alles alweer in beton gegoten en moet de raad vooral niet op hoofdlijnen iets van welzijn vinden, en dat betreuren wij ten zeerste. En dus, bij het niet aannemen van dit amendement, staat de gemeenteraad buitenspel, en is niet meer in control, en zullen we dus genoodzaakt zijn tegen dit welzijnskader te stemmen. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Kranendonk.

De heer Kranendonk: Dank u, voorzitter. De wethouder gaf aan dat je niet tegen dit welzijnskader kunt zijn. Nou, daarom zullen wij ook voor stemmen. En, D66/GroenLinks heeft ons uitgedaagd, en daar hou ik nooit zo van, uitdagingen. Maar goed, wij willen die uitdaging best aangaan. Wij zullen het kader, het uitvoeringskader toetsen aan de centrale uitgangspunten zoals die beschreven staan op bladzijde 4. Daarbij wil ik het laten, voorzitter, dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Fräser.

Mevrouw Fräser: Maar wat gaat u dan concreet toetsen? Hoe gaat u dat nou concreet bepalen, of hoe gaat de heer Kranendonk concreet bepalen of de doelstellingen zijn bereikt. Dat is te vaag, te abstract, althans… Een vraag aan de heer Kranendonk is dat.

De voorzitter: Mijnheer Kranendonk.

De heer Kranendonk: Dank u, voorzitter. De heer Kranendonk gaat niks zelf doen, maar als fractie zullen we dat uitvoeringskader te zijner tijd beoordelen, en dan zult u horen van ons hoe wij daarin staan. Meer kan ik er nu echt niet van maken, mevrouw Fräser.

De voorzitter: Mevrouw Fräser.

Mevrouw Fräser: Dan constateer ik dat de fractie van de SGP, maar die zal ik dan aanspreken, bij dezen, net zo goed als D66/GroenLinks, constateert dat we dat nu niet kunnen, dat we nu vaststellen dat wij niet weten hoe wij dit gaan controleren.

De heer Kranendonk: Dank u, voorzitter. Dat is de conclusie van D66/GroenLinks, daar houd ik mij verre van. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Van der Spoel.

De heer Van der Spoel: Voorzitter, SGP is zich ervan bewust, dat als men een advies uitbrengt in de commissie, dat het college dit gewoon terzijde kan leggen. En de raad dat niet af kan dwingen. Bent u zich ervan bewust, dat u daar nu toestemming voor geeft?

De voorzitter: Mijnheer Kranendonk.

De heer Kranendonk: Voorzitter, daar geeft onze fractie nu geen toestemming voor. En we hebben er alle vertrouwen in dat als wij als raad met goede advies komen... Kijk naar het Maatschappelijk Burgerforum, zijn

ook met goede adviezen gekomen, die zijn ook overgenomen, dus waarom zouden we als raad niet het vertrouwen hebben in ons eigen college? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Fräser.

Mevrouw Fräser: Waarom zouden wij er nu voor kiezen… Mijn vraag aan de SGP is: waarom zouden wij er nu als raad voor kiezen om onszelf buiten spel te zetten bij een zeer belangrijk stuk, een zeer belangrijk kaderstuk. En dat is wel wat er nu gebeurt. Een vraag aan de SGP.

De voorzitter: Mijnheer Kranendonk.

De heer Kranendonk: Voorzitter, dank u wel. Het wordt bijna pingpongballen. Uw vraag is helder. Wij zijn een andere mening toegedaan, wij zetten onszelf niet buitenspel. Dat u een andere mening bent toegedaan, dat respecteer ik. Ik hoop ook dat u respecteert dat wij een andere mening hebben.

De voorzitter: Mevrouw Fräser. Tot slot.

Mevrouw Fräser: Ik waardeer de waardering van de heer Kranendonk niet. Ik zie dit niet als een gepingpong. Ik zie dit gewoon als een debat. Dus, dat wil ik even gezegd hebben.

De voorzitter: Mevrouw Berkhout.

Mevrouw Berkhout: Het CDA hoopt in oktober een helder ontwerp uitvoeringsprogramma tegemoet te zien, dat gericht is op het individu en op zijn sociale netwerk en de leefbaarheid in de wijken. Vergeet hierbij niet de burger die niet gewoon mee kan doen, en een zwak sociaal netwerk heeft. En mocht er extra capaciteit voor nodig zijn, dan vernemen wij dit graag. Wij stemmen wel in met het aangepaste raadsvoorstel. En stel, in de commissievergadering, er komen dingen voor dat we echt zeggen: nou dat vinden we helemaal niks, dan zouden we altijd nog tegen het uitvoeringsprogramma kunnen stemmen.

De voorzitter: Mijnheer Van der Spoel.

De heer Van der Spoel: Voorzitter, het uitvoeringsprogramma wordt niet ter goedkeuring aan de raad voorgelegd. Als u dat wel wilt, zult u het amendement moeten steunen wat zojuist ingediend is, en als u spreekt over inwoners die zelf niet bij machte zijn om zich hier te laten gelden, die kijken naar u als volksvertegenwoordiger, niet als college, die kijken naar u als volksvertegenwoordiger, dat u uw verantwoordelijkheid neemt bij het uitvoeringsprogramma dat ook zij aan bod komen. En die kans laat u op dit moment u volledig ontnemen.

De voorzitter: Mevrouw Fräser.

Mevrouw Fräser: Ik onderschrijf de woorden van de VVD volledig in deze. Ik merk dus dat er wat onduidelijkheid is met betrekking tot het uitvoeringsplan, en wat de status daarvan is, en wie daar over gaat. Mijn voorstel zou op dit moment zijn, om even te schorsen, even te kijken, en even dat het weer duidelijk wordt voor iedereen, wat we nu vaststellen, wie gaat waar over, zodat we wel weten wat we nu weggeven en wat we niet weggeven. Want als er wordt gezegd dat het uitvoeringsplan nog naar de raad komt, en dat we

daartegen kunnen stemmen, ja, dat klopt gewoon niet. Dus daar moet wel duidelijkheid over zijn, vind ik. Dus, ik zou willen voorstellen te schorsen. Want ik vind het wel een heel belangrijk en fundamenteel punt.

De voorzitter: Gaan we eerst nog even het rondje afmaken, met uw welnemen. Mijnheer Kranendonk.

De heer Kranendonk: Dank u, voorzitter. Volgens mij hebben we als raadsleden allemaal het recht van initiatief. En als er een voorstel dadelijk ligt, kunnen we gewoon een initiatief- wetsvoorstel indienen. En dan kunnen we het aanpassen als het nodig is. Dus wat mij betreft is er geen schorsing nodig.

De voorzitter: Mijnheer Van Nes, ChristenUnie. Niet? Niet? Het hoeft ook niet. Mevrouw Ripmeester, Partij van de Arbeid.

Mevrouw Ripmeester: De raad heeft inderdaad het recht van initiatief. Dat klopt. Maar wanneer we daarvan uitgaan, dan zijn alle raadsvergaderingen niet meer nodig, want dan kunnen we gewoon het vertrouwen bij het college neerleggen, en als we iets hebben, een initiatief indienen. Dat is nu net niet waar we mee bezig zijn. We zijn nu bezig met het vaststellen van de nota die voor sommige partijen onduidelijk is, en bij sommige mensen is de procedure onduidelijk. Ik ben dan ook helemaal eens om even te schorsen, zodat we dat gedeelte in ieder geval even duidelijk krijgen.

De voorzitter: Mijnheer Van der Spoel.

De heer Van der Spoel: Voorzitter, nou vind ik het heel jammer dat de SGP teruggrijpt naar een initiatiefvoorstel. Het heeft de nodige commotie en reuring gebracht bij de Wmo-verordening. Daar is gezegd, laten we nou het belang van de inwoners voor op de college in zijn kracht zetten, de raad in zijn kracht zetten… Daar zijn we samen tot een heel mooi besluit gekomen. Laten we dat vooral nu weer doen. Stemt u daarom in met het amendement, en laten we niet tot flauwekulpraktijken als initiatiefvoorstellen als pleister op de wonden. Dat vind ik echt werkelijk heel jammer, dat van dat traject helemaal niets geleerd is door de SGP.

De voorzitter: Mevrouw Fräser, hoe lang denkt u nodig te hebben?

Mevrouw Fräser: Ik zie af van deze interruptie. Voor de schorsing bedoelt u?

De voorzitter: Ik bedoel qua schorsing. Nee, u kreeg niet nog een keer het woord. Qua schorsing. Hoe lang denkt u te willen schorsen?

Mevrouw Fräser: Een minuut of tien?

De voorzitter: Ik schors de vergadering voor tien minuten.

Schorsing

De voorzitter: Mevrouw Berkhout, had u uw tweede termijn afgerond? Het antwoord was ja. Gaan we naar mevrouw Ripmeester, voor uw tweede termijn.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. Wij onderstrepen de woorden uitgesproken door de VVD, over dat wij als raad terug willen komen in onze controlerende rol. Een zelfbewuste raad vraagt er ook om, zo

werkt de democratie ook. Dus wij hechten daaraan, wij ondersteunen daarom de amendementen nog steeds. Wij begrijpen dat het heel veel werk is geweest om überhaupt het welzijnsveld op papier te zetten. Het is ook breed en het is ook ingewikkeld, dus dat dat heel veel werk is dat begrijpen wij. We zijn ook heel blij dat de right to challenge er in staat. We zijn ook blij met de inzet op preventie. Maar we zouden heel graag meedenken, en mee willen beslissen, bepalen, over denken, welke instrumenten worden ingezet, en waar wordt niet ingezet, of waar wordt extra ingezet, zoals de wethouder zegt. In dat opzicht voelen wij ons niet dat wij op onze wenken bediend worden, met het aangepaste raadsvoorstel. Dan worden we weer gekend, maar we mogen niet meebesturen. Terwijl wij toch echt onderdeel uitmaken van het gemeentebestuur, en volgens de wet zelfs het hoogste orgaan zijn. De ambities zijn nu opgetekend. Dat is mooi. Maar wij onderstrepen ook de vraag vanuit D66/GroenLinks, dat je moet praten ook vanuit de knelpunten die er nu zijn. Dus dat er een analyse moet zijn van de huidige situatie. Het gaat namelijk niet over onze ambities, of de ambities van wie dan ook, het gaat erom wat heeft onze mens, onze Ridderkerker nodig om meer welzijn te bereiken, voor zover dat officieel Nederlands is. Wij vragen ons steeds af, hoe het zo kan zijn dat welzijn, dat zo veel duurdere zorgkosten kan voorkomen, en zoveel ellende achter de voordeur kan voorkomen, waarom het dan zo, waarom het dan is, dat partijen die altijd inzetten op binnen budget te blijven, en efficiënt en effectief omgaan met instrumenten, effectief en efficiënt omgaan met gelden, zich nu zo ontzettend verzetten tegen meetbaar beleid. Want als we toch willen laten zien dat wij budget effectief en efficiënt inzetten, dan moet je dus ook indicatoren hebben en dan moet je daar ook inzicht in hebben. Dat hebben wij niet met het vaststellen van ambities. Vaststellen van ambities, zijn mooi, zijn prachtig, we hangen er een zak geld aan. Maar we willen ook weten waarheen, waarvoor. En dan denk ik als gemeentebestuur: geen onterechte vraag. Dus wij zijn niet bang voor meetbaar beleid, wij stellen dat zelfs heel erg op prijs. En we zouden graag meegenomen worden, wat we al eerder in de eerste termijn zeiden, in de aannames die in dit stuk liggen. Daar hebben we nog geen antwoord op, dat zien we dan bij de uitvoering zien we dan wat het college daaronder verstaat. Daarom willen we daar meer grip op. Daarnaast zouden wij graag van de wethouder antwoord willen hebben op onze opmerking over het aanbesteden op zich. Over de effecten van aanbesteden, de manieren van aanbesteden, zodat je weet hoe je dat doet. Zeker bij welzijn is nabijheid heel erg belangrijk. Wij denken dat de kwaliteit van het menselijk contact heel erg belangrijk is. En wij vinden het dan bijvoorbeeld heel naar om te moeten constateren dat bijvoorbeeld belastingaangiften bij Karaat in een keer door een derde wordt gedaan, terwijl ze dat altijd al deden. Nu zien we dat er voorgesorteerd wordt op aanbesteding van onderdelen van sport en welzijn.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester, wilt u afronden?

Mevrouw Ripmeester: Ja. Dat is nog niet gebeurd. Maar we willen dus wel die discussie over aanbesteden nu met u aangaan. En we hebben nog geen reactie van u gekregen over onze opmerking dat er geld zou moeten gaan naar gebiedsteams, regelarme budgetten, zodat gebiedsteams voor alle mensen die zij ontvangen, waarbij zij problemen zien, misschien wat sneller en adequater kunnen optreden. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Parren.

Mevrouw Parren: Dank u, voorzitter. Graag wil Leefbaar nog even terugkomen op het onderdeel participeren. De leefbaarheids-en gebiedsteams spelen een belangrijke rol bij het stimuleren van de eigen talenten, de eigen kracht en het sociale netwerk. Een toegevoegde schakel waarbij burgers in participeren is het wijkoverleg. Zij zijn oren, ogen in de wijk. Zij zien hoe problemen in de wijk moeten worden opgepakt, en kijken hoe ze gezamenlijk de wijk prettiger, leefbaar, veiliger, en mooier kunnen maken. Dit draagt bij aan een

welzijnsgevoel van onze burgers. Misschien kan de wethouder richting uitvoeringsplan hen nog betrekken bij dit onderwerp. Leefbaar Ridderkerk is blij met de toezegging van de wethouder om de planning ook naar de raad toe te sturen, en voor wat betreft het amendement, deze blijven wij niet steunen, ook niet na deze schorsing. Dank u.

De voorzitter: Mijnheer Romeijn.

De heer Romeijn: Dank u wel, voorzitter. Ja ook de fractie van Echt voor Ridderkerk is blij met het kader dat er nu ligt. Wij denken ook nog steeds aan dat de rekenkamer ons als raad verweten heeft dat we niet in control zijn. En dat wij er het uiterste aan moeten doen om in control te blijven. En vandaar dat wij ook zeggen: er is omschreven wat we willen bereiken, maar dit is zo algemeen geformuleerd, dat het college daar op alle mogelijke wijzen invulling aan kan geven. Ja wij als Echt voor Ridderkerk willen daar ook graag een stem in hebben. En wij onderschrijven de visie van de VVD, en dienen het amendement dan ook mede in.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Arie van Nes.

De heer Van Nes: Voorzitter, dank u wel. Een paar opmerkingen: wij hebben de wethouder horen zeggen dat er in het uitvoeringsprogramma gewoon SMART doelstellingen komen te staan, die wij dus ook kunnen controleren uiteindelijk in de P&C-cyclus. Ik vind het op zich wel apart ook dat een partij die iedere keer gezegd heeft de afgelopen raadsvergadering: de burger moet in eigen kracht staan, dat nu opeens niet zegt. En in participatierondes dus daar blijkbaar geen vertrouwen in heeft. In de behandeling van de nota van burgerparticipatie en overheidsparticipatie heb ik ook daar iets over gezegd, namelijk: dat als raad dat juist moeilijk is, om een stukje uit handen te geven. Want daar was juist de discussie over, en ik denk dit is juist weer een eerste stap om dat te doen, en blijkbaar bleven wij wel in een paradox. Kortom, wij nemen nu…

De voorzitter: Mijnheer Van der Spoel.

De heer Van der Spoel: Als de heer Van Nes aangeeft alsof er een soort angst zou staan voor participatie. Nee, je moet juist ophalen wat er leeft, en als je die onderdelen van de participatie dat opgehaald hebt, dan moet je dat, die opbrengst tegen elkaar kunnen wegen. En ook mensen die daaraan niet hebben kunnen of willen meedoen, die weten zich vertegenwoordigd door hun volksvertegenwoordiger, en dan kunnen wij aan de hand van de opbrengst van die participatie gevoegd bij onze tentakels in de maatschappij, die afweging met elkaar maken. En dan is het van belang dat we als raad die afweging kunnen maken. Zo bedienen we de participatie optimaal, en zetten we de raad volledig in zijn kracht.

De voorzitter: Mijnheer Van Nes.

De heer Van Nes: Blijkbaar heb ik meer vertrouwen in het college dan de heer Van der Spoel. Ik wilde eigenlijk…

De voorzitter: Mevrouw Fräser.

Mevrouw Fräser: Ik zou nog wel graag willen toevoegen aan de woorden van de heer Van der Spoel, dat wij wel volksvertegenwoordigers zijn. Dus dat betekent dat is niet zomaar mensen die wat zeggen. Wij zijn volksvertegenwoordigers, en vertegenwoordigen dus het volk.

De voorzitter: Mijnheer Van der Spoel.

De heer Van der Spoel: Als u zoveel vertrouwen in de wethouder heeft, dan bent u niet bang dat zijn uitvoeringsprogramma aan de raad wordt voorgelegd en dat het zo goed is, dat het uiteindelijk ter vaststelling naar de raad gaat. En als dat dan ter vaststelling naar de raad gaat omdat het zo'n goed stukje werk is, dan zal ik het boetekleed aan doen en zeggen: ik heb het verkeerd gezien. Die toezegging kan ik u maken. Maar ik wil graag vooraf in control zijn.

De voorzitter: Mijnheer Van Nes.

De heer Van Nes: Mevrouw de voorzitter, ik wilde er eigenlijk mijn afrondende zin van maken, om gelijk te reageren op mijnheer Van der Spoel, dat wij nu de verantwoordelijkheid nemen om deze kaders, deze kadernota ook vast te stellen. En dit vinden wij voldoende kader. Dank u.

De voorzitter: Mevrouw Fräser. En misschien kunt u dan ook even ingaan op wat de schorsing heeft opgeleverd, want dat was op uw verzoek. Mevrouw Fräser.

Mevrouw Fräser: Dank u, voorzitter. We hebben, althans ik had de schorsing aangevraagd, mijn fractie had de schorsing aangevraagd, omdat bleek dat er onduidelijkheid was met betrekking tot de status van het uitvoeringsprogramma, of die nou bij de raad zou liggen, of de raad hem zou vaststellen, of dat het bij het college zou liggen. Nou, dat heeft opgeleverd dat inmiddels duidelijk is, denk ik, bij alle fracties dat wij, op het moment dat wij dit op deze manier vaststellen, geen controle meer hebben over het uitvoeringsprogramma, omdat dat dus een collegebevoegdheid is. Ik denk dat dat nu bij alle fracties wel geland is, dus dat is concreet het resultaat van wat de schorsing opgeleverd heeft, en dat is namelijk duidelijkheid over de status. Even mijn tweede termijn, er is een hoop gezegd. Ik denk dat ik niet alles moet herhalen, want dat is contraproductief denk ik ook gelet op de tijd. Dus ik volsta even te zeggen dat ik onderschrijf de woorden van Partij van de Arbeid, VVD en Echt voor Ridderkerk in deze. Een ander punt wat ik nog wel wil maken, en dat onderschrijft alleen maar het punt wat ik heb willen maken in eerste termijn, is het antwoord van de wethouder met betrekking tot de analyse. Zij gaf aan in haar eerste termijn, dat er niet voor gekozen is een uitgebreide analyse te doen. En dat onderschrijft wat mij betreft alleen nog maar het feit dat wij die link missen, en dat we ook twijfels hebben: hebben we dan wel de goede ambities vastgelegd, als we niet eens weten, niet eens uitgebreid hebben gekeken of dit wel past bij onze huidige samenstelling van de bevolking, en wat er in Ridderkerk nodig is. Dus, dat geeft me alleen nog maar een sterker argument, even vooruitlopend op hoe de stemming met het amendement zal gaan, om nog kritischer na te denken of wij dit wel kunnen steunen. Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Wethouder, tweede termijn.

Mevrouw Keuzenkamp: Ja voorzitter, dank u wel. Volgens mij zijn de verhoudingen heel duidelijk. Het college doet de uitvoering, u stelt de kaders vast. En, nou, in dit geval is het heel erg duidelijk: de kaders staan nu op de rol, en als u die vaststelt, geeft u het college opdracht om de uitvoering ter hand te nemen. En dat is altijd zo geweest, en dat is gewoon een heel eenvoudige regel. Het feit dat u zegt: ja, daar willen we over meedenken, ik denk dat dat ook heel goed is. Daar hebben we ook een afspraak over gemaakt, en dat wil ik ook graag in de commissie doen. Ik vind het jammer dat er duidelijk gezegd wordt: ja wij willen afdwingen dat de wethouder doet wat wij willen. Ja, ik vind het jammer dat u niet het vertrouwen heeft dat ik naar u zal luisteren. En als u in de commissie zegt: nou wethouder, wat hier staat daar kunnen we absoluut niet mee

leven, laten we die krachttoer dan maar eens aangaan, hè, als u dan zegt: ja, dat is gewoon, niets, dat uitvoeringsplan is wat ons betreft onvoldoende, dan moet ik daar naar luisteren. U bent inderdaad het hoogste orgaan, en dat zal ik ook zeker doen. Dus ik denk dat we gewoon de regels zoals ze er zijn, zijn helder. En laten we daar niet elke keer van afwijken. Ik ben het wel eens met de woorden van de heer Van Nes, en daar gaat ook het hele participatietraject over, waar zijn we wel van, en waar zijn we niet van. En, laten we met elkaar het niet moeilijker maken dan het is, en heel erg belangrijk is om die uitvoering bij het college neer te leggen, en wij doen het ook heel erg neerleggen bij de Ridderkerkse maatschappij. Wat brengt die in, wat vinden die belangrijk, en dat zullen we zoveel mogelijk opnemen, ook binnen de kaders van de financiën die u gegeven hebt om dat te realiseren, gaan we dat met u bespreken, en zullen we, per instrument, want dat is wel mogelijk, dat kun je wel SMART maken, zullen we van te voren aangeven van: dit willen we ermee bereiken. Daar komen bij de gegevens uit waar staat je gemeente. We hebben een tijdje geleden met elkaar over die indicatoren gehad, nou, als je ziet wat voor indicatoren we hebben met elkaar, wat er allemaal bekend is over de Ridderkerkse maatschappij, hoe die in elkaar steekt, wat, waar we afwijken, ja, waarom moeten wij een volledige analyse maken van al die gegevens die er al zijn? U als volksvertegenwoordiger, u zult ook wel een gevoel hebben van wat van belang is. Dus ik denk dat we met elkaar daar gewoon zinnig mee om moeten gaan, en ja, om heel veel tijd te gaan steken in een heel uitgebreide analyse vonden wij op dit moment zonde. Natuurlijk is het wel zo als we instrumenten gaan inzetten, dan gaan we natuurlijk wel kijken van welke gegevens zijn hier van belang. En kunnen we daar ook misschien resultaten inzien. En sowieso de indicatoren natuurlijk, die we met elkaar afgesproken hebben in de programmabegroting. De aanbestedingsdiscussie, ja dat is gewoon nu niet aan de orde. En, aanbesteding betekent niet dat er heel rare dingen gaan gebeuren, we zijn gewoon met SRW op basis van onder andere het rekenkamerrapport een traject ingestart om een zakelijke relatie met elkaar aan te gaan. En daar past inkopen veel beter bij, dan subsidiëren. En, dat is een heldere afspraak.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. We hebben het in het vragenuur gehad over het peuterspeelzaalwerk, we hebben het in de welzijnsnota, en in uw laatste raadsinformatiebrief heeft u het over het of heeft u het over het aanbesteden nu nog onderhands van jongerenwerk nog een paar dingen van sport en welzijn. Aanbesteden is dus wel degelijk aan de orde. En ik vind, dat wij als raad, beter mee moeten worden genomen in de manieren van aanbesteden die er zijn, de mogelijkheden die er zijn, en de effecten die dat hebben. Dat is wel degelijk nu aan de orde. Dat heeft alles te maken met de instrumenten die we inzetten. Het heeft ook alles te maken met mogelijke effecten die we gaan hebben. En ik zou het heel prettig vinden als u zegt, waarom denkt u dat u niet naar ons, dat wij niet naar u luisteren… Ik zou het heel prettig vinden als u deze opmerking ter harte neemt, want anders moet ik een initiatiefvoorstel gaan schrijven.

De voorzitter: Wethouder.

Mevrouw Keuzenkamp: Het lijkt mij heel goed als u het een keer met ons wil hebben over aanbesteden. Prima, om daar eens een keer met de inkopers over te praten. En ja, dat is, dat ga ik doen. Prima. Het is nu niet aan de orde. We hebben het niet over een kader, en niet over aanbesteden, ook niet over geld. Alleen over de ambities, en dat is wat ik gezegd heb, en voor mij is dat ook zo. En u heeft het over regelarme budgetten gehad, is ook niet aan de orde. We praten hier niet over geld, alleen over ambities. En deze opmerking van u zal ik meenemen naar de gebiedsteams, en naar mijn collega's. De wijkleefbaarheidsteams meenemen, dat is een goede suggestie, hebben wij het ook al over gehad. Het zou leuk zijn om alle

vergaderingen af te gaan, een presentatie te houden, en te kijken wat we in ieder geval daar binnen kunnen halen. Want dat is een mooi instrument, wat gewoon bestaat. Dus daar wordt inderdaad ook gewoon over nagedacht. En, die planning, die komt eraan. Dat waren volgens mij de opmerkingen.

De voorzitter: Dank u wel. Aan de orde is eerst stemming over het amendement. Het amendement behelst dat de raad wordt voorgesteld, de hoofdlijnen van het uitvoeringsprogramma van het welzijnskader Ridderkerk 2016-2020 vast te laten stellen door de gemeenteraad. Dat is de strekking van het amendement. Stemverklaringen. Die zijn er niet. Meen ik vast te mogen stellen dat voor dit amendement zich hebben uitgesproken de VVD, D66/GroenLinks, Echt voor Ridderkerk, Partij van de Arbeid, Partij 18PLUS. Dat is met elkaar twaalf stemmen. En daartegen de andere zeventien. Dat klopt, dan is het amendement verworpen. Aan de orde is de kadernota zelf 'Gewoon Meedoen', welzijnskader Ridderkerk 2016-2020. Zijn er stemverklaringen? Mijnheer Van der Spoel.

Mijnheer Van der Spoel: Voorzitter, de VVD zal tegen stemmen, omdat de raad blijkbaar niet in control mocht zijn, bij, zoals aangegeven door de wethouder, niet SMART geformuleerde ambities, en door de raad niet mee te laten beslissen over de uitvoering op hoofdlijnen, de volksvertegenwoordigende rol van de raad te kort wordt gedaan.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester.

Mevrouw Ripmeester: De Partij van de Arbeid zal tegenstemmen nu de adviezen van de rekenkamercommissie, waarin gezegd wordt dat we veel meer SMART beleidsdoelstellingen moeten vastleggen, die aanbevelingen die steeds worden overgenomen door het college, komen niet terug in deze nota. Dus we zullen tegen stemmen.

De voorzitter: Nog meer stemverklaringen? Mevrouw Fräser.

Mevrouw Fräser: Dank u, voorzitter. D66 zal ook niet instemmen met deze welzijnskader, vanwege het feit dat de doelstellingen niet SMART geformuleerd zijn, er geen onderliggende uitgebreide analyse heeft plaatsgevonden bij de nota, en, ja, er vage doelstellingen en ambities zijn opgenomen.

De voorzitter: Mijnheer Romeijn.

De heer Romeijn: Dank u wel, voorzitter. De fractie van Echt voor Ridderkerk zal ook niet instemmen met deze kadernota, omdat wij vinden dat wij nu ook niet meer in control zijn, en verder, voorzitter, sluit ik mij aan bij mijn voorgangers.

De voorzitter: Nog meer stemverklaringen? Mijnheer Van Os.

De heer Van Os: Dank u wel, voorzitter. Partij 18PLUS onderschrijft de woorden van de vorige sprekers, en stemt ook niet in met het voorstel. Dank u wel.

De voorzitter: Nog meer stemverklaringen? Nog meer tegenstemmers? Tegen het voorstel hebben zich verklaard de VVD, de Partij van de Arbeid, D66, GroenLinks, Echt voor Ridderkerk, Partij 18PLUS. Dat zijn twaalf zetels. Daarvoor zijn derhalve zeventien, zodat het voorstel is vastgesteld.

6. Integraal Jeugdkader 'Gewoon opgroeien' Ridderkerk 2016-2020

De voorzitter: Wij gaan naar agendapunt 6. Integraal jeugdkader 'Gewoon Opgroeien' Ridderkerk 2016-2020. Op uw desk heeft u aangetroffen een amendement van de heer Van der Spoel, van de VVD. En, een motie van mevrouw Van der Geest. Dat heb ik goed gezien, hè? Dat is dan ook de volgorde die we nu aanhouden, mijnheer Kranendonk. Nog meer woordvoeders? Mijnheer Van Nes, ChristenUnie. Mijnheer Meij, CDA. Mevrouw Ripmeester. Mijnheer Romeijn. Dat was het? Mijnheer Van der Spoel, we hebben nu ook afgesproken een debat van zestig minuten, betekent een eerste termijn van drie minuten. Gaat uw gang, mijnheer Van der Spoel.

De heer Van der Spoel: Dank u wel, voorzitter. In de commissie heeft de VVD gevraagd om dit agendapunt, vorige agendapunt in één punt te bespreken, en daarna apart te besluiten. Dus, het heeft weinig zin tot een herhaling van zetten over te gaan, want wat ik bij het vorige agendapunt gezegd heb, dat geldt hier ook. Met betrekking tot de motie over het schoolmaatschappelijk werken, jammer dat die ons zo laat bereikt heeft, en wij zullen tegen deze motie stemmen, want we willen eerst dat er… gebiedsteams zijn nog maar zo kort werkzaam, wij willen eerst kijken hoe dat zich daar binnen dat gebiedsteam ontwikkelt, en dan vinden wij het vroeg genoeg om te kijken of alsnog deze stap gezet zou moeten worden, dus, wij zouden zeggen: hou de motie aan, dan komen we er op een later tijdstip wellicht mee terug. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van der Geest, Leefbaar Ridderkerk.

Mevrouw Van der Geest: Ja, dank u, voorzitter. Bij de bespreking van het beleidskader jeugdhulp 2015-2018 is de verandering in het welzijnsbeleid van de gemeente al uitgebreid aan bod gekomen. De focus ligt op het gezond en veilig opgroeien in Ridderkerk, inzet op versterking van de eigen kracht, en het ontwikkelen van talenten. De gemeente ondersteunt daarbij wanneer dit nodig is. Uitgangspunt van het kader 'Gewoon Opgroeien' is positief jeugdbeleid. Ook hier wordt de beweging gemaakt van zorg verlenen naar eigen kracht versterken. Een belangrijk aandachtspunt is het alert zijn en vroegtijdig signaleren van problemen. Veel aandacht voor preventie. Maar helaas nog niet altijd is er sprake van snelle, laagdrempelige hulpverlening vanuit de gebiedsteams. En dit is wel een ambitie in het jeugdkader. Dit is dan ook de reden voor het indienen van de motie omtrent het schoolmaatschappelijk werk. Juist het vroegtijdig signaleren van problemen is een doel van de gebiedsteams. Nu zijn de schoolcontactpersonen bij de overleggen op scholen aanwezig, maar niet preventief, terwijl ouders en professionals dan juist kunnen binnenstappen bij die schoolcontactpersoon, en problemen zodoende tijdig kunnen worden verholpen. Korte lijnen tussen het onderwijs en het sociaal domein zijn van groot belang, zoals ook het Maatschappelijk Burgerplatform in haar advies formuleerde. De samenwerking moet intensiever. In het beleidskader wordt de ambitie uitgesproken om alert te zijn op eenzaamheid. Dit moeten de leden van de gebiedsteams doen. Maar hoe dan? Zij zijn niet op de plek waar de meeste problemen worden gesignaleerd. Vandaar de wens voor meer zichtbaarheid op scholen, zowel in het basis- als in het voortgezet onderwijs. Het schoolmaatschappelijk werk blijft lid van het gebiedsteams, maar dan meer op- en vanuit scholen. De gemeente blijft dus verantwoordelijk voor het schoolmaatschappelijk werk, en de scholen voor inzet bij problemen. Zij hebben dus die belangrijke signalerende functie. Tot zover de motie. Graag ook, wat betreft de gezondheid van jongeren aandacht, Leefbaar Ridderkerk is met de wethouder in gesprek geweest over het project JOGG, Jongeren Op Gezond Gewicht. Er wordt gekeken hoe dit project in Ridderkerk vorm kan worden gegeven. Daar zijn we erg blij mee. In het beleidskader wordt de basis gelegd voor het uitvoeringsprogramma van het jeugdbeleid, waarbij opnieuw partners en belanghebbenden worden betrokken. Leefbaar Ridderkerk hoopt dan ook dat aan deze afspraak wordt gehouden. De input van

professionals uit het werkveld, en ervaringsdeskundigen zijn van groot belang, om een zo passend mogelijk uitvoeringsprogramma op te kunnen stellen. De kadernota staat boordevol prachtige ambities. Hoe deze ambities worden bereikt, wordt in het uitvoeringsprogramma duidelijk gemaakt. We gaan er dan ook vanuit dat deze doelen concreet en haalbaar zullen zijn, zodat we kunnen spreken van succeservaringen. Deze zijn ook bij opgroeiende kinderen van groot belang. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Kranendonk. SGP.

De heer Kranendonk: Ja dank u wel. Vanavond staat ook het integrale Jeugdkader op de agenda. Kort gezegd gaat dit over de periode van de wieg tot de volwassenheid. Een belangrijk thema, want in de opvoeding wordt de basis gelegd dat elk kind, elk mens, tot zijn recht of tot haar recht komt in onze maatschappij. Het doet me dan ook deugd dat er zoveel jongeren vanavond aanwezig zijn. De SGP kan zich vinden in het integrale jeugdbeleid. Het is goed dat burgers bij de beleidsuitvoering meer verantwoordelijkheid krijgen. We zijn met elkaar en voor elkaar verantwoordelijk. Kortom, we maken deel uit van een zorgzame samenleving en de rol van de gemeente hierbij is vooral regisseren, stimuleren en faciliteren. Ook dit jeugdkader is met gewaardeerde adviezen van het maatschappelijk Burgerplatform tot stand gekomen. De complimenten uit de vorige bijdragen gaan we dan ook niet herhalen, maar zijn derhalve niet minder gemeend. Datzelfde geldt ook voor de complimenten aan de betrokken ambtenaren. We hopen van harte dat al onze jongeren in Ridderkerk zich thuis mogen voelen en zonder grote zorgen mogen opgroeien. Als je anno 2016 nog zegt dat het gezin de hoeksteen van de samenleving is, wordt je meer of min al voor gek aangezien. Het zal u niet verbazen dat onze fractie overtuigd is dat een goede opvoeding in een stabiel gezin, vroeg of later zijn vruchten afwerpt. Vandaar dat we ook blij zijn dat het gezin in dit kader een centrale plaats inneemt. Al beseffen we ook heel goed, dat er gevallen zijn waar kinderen buiten hun eigen schuld niet het geluk hebben om op te groeien in een warm, stabiel gezin. Maatwerkoplossingen zijn in die gevallen zeker geboden, zeg ik helaas uit eigen ervaring. Wel zijn we geschrokken van de cijfers in bijlage 1, waaruit blijkt dat zo'n 44% van onze jongeren in Ridderkerk zich weleens erg slecht tot matig zeer eenzaam voelt. Een pasklare oplossing voor dit probleem zal lastig te vinden zijn, maar we hopen wel dat het college hier waar mogelijk werk van zal maken. Voorzitter, onze fractie zal instemmen met het integraal jeugdkader, en ook met het aangepaste raadsbesluit. We wensen de wethouder veel succes met het maken van het uitvoeringsprogramma.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Nes, ChristenUnie.

De heer Van Nes: Dank u, mevrouw de voorzitter. Om maar met de deur in huis vallen: de ChristenUnie vindt het een goede nota. En een paar zaken willen we nog benadrukken. Wij vinden dat in het gezin de basis van de opvoeding en ontwikkeling van de jeugd gelegd wordt. Het gezin mag dan ook in de opvoeding centraal staan. En dit vraagt ons inziens om extra aandacht voor jeugd waar de thuissituatie niet stabiel is. Een tweede opmerking gaat over ondersteuning van het gezin zoals de nota het noemt 'It takes a village to raise a child'. Afgelopen zondag was ik bij een doopdienst, en daar werd de hele gemeente opgeroepen rondom de ouders te gaan staan en te ondersteunen in de opvoeding van hun kind. En zo mag de hele maatschappij om gezinnen heen staan. Anderzijds is ambitie dat het gezin wordt gestimuleerd zelf oplossingen te zoeken. En wat ons betreft, mag die zoektocht kort duren. Niet alleen in de niet-professionele omgeving, maar ook in de professionele ondersteuning. En dan bedoelen we: vindbaarheid, wachtlijsten die zo kort mogelijk zijn, et cetera. En kan de wethouder toezeggen dat een korte zoektocht in het uitvoeringsprogramma duidelijk ingevuld wordt. Bij de startnotitie heeft de ChristenUnie het belang van preventie benadrukt. En u weet mijn opmerking waarschijnlijk nog van vóór de wieg tot volwassenheid, mijnheer Kranendonk, en wij vinden dit nog

onvoldoende uit de verf komen in deze nota. Als je een huisdier koopt, word je gestimuleerd naar een puppy-cursus te gaan, en je mag toch ook verwachten dat de ouders zich voorbereiden op de komst van hun eerste kleine. En kan de wethouder daarin een tip van de sluier van het uitvoeringsprogramma oplichten hoe preventie in het uitvoeringsprogramma komt? Ik dank u.

De voorzitter: Mijnheer Meij, CDA.

De heer Meij: Dank u wel, voorzitter. We hebben het al veel gehoord vanavond, er staan prachtige ambities verwoord in de kadernota. Een sterk punt is dat het jeugdbeleid positief is geformuleerd, en het gaat gelukkig ook goed met het overgrote deel van onze jeugd. Maar er zit ook een valkuil in deze kadernota. De kadernota gaat ervan uit dat de zorg, dat de jongeren zelf aan de slag gaan, en eigen verantwoordelijkheid nemen. En ook het woord zelfredzaamheid wordt vaak genoemd. Maar het is op die leeftijd haast niet mogelijk. Uit wetenschappelijk onderzoek is gebleken, dat het puberbrein nog volop in ontwikkeling is. Jongeren krijgen steeds meer vrijheden en verantwoordelijkheden, maar hun brein is pas op hun 25e volgroeid. De hersengebieden ontwikkelen zich niet gelijkmatig, maar van achteren naar voren. En juist vóór in de hersenen wordt het abstracte denken, het weloverwogen keuzes maken en prioriteiten stellen geregeld. Hierdoor zie je dat pubers een tijdje of geregeld, hun gezonde verstand kwijt lijken te zijn. Ze hebben hun ouders nodig om bijvoorbeeld een huiswerkplanning te maken, en pubers tussen 11 en 15 zijn bijvoorbeeld ook heel gevoelig voor beloning in plaats van straf. Het is belangrijk voor de gemeente om nieuwe vaardigheden van pubers te stimuleren, en niet alleen maar af te wachten. Het is bijvoorbeeld belangrijk dat pubers kennismaken met verschillende sporten, muziek en andere culturele uitingen. Samenvattend: een puber heeft dus veel sturing nodig van de ouders, uiteraard in de eerste plaats, maar ook van de gemeentelijke overheid. Het CDA vindt het jammer, dat het schoolmaatschappelijk werk naar de gebiedsteams is verhuisd. Deze laagdrempelige voorziening werkt zowel op de basisschool als in het voortgezet onderwijs uitstekend. In Rotterdam is schoolmaatschappelijk werk bij de scholen ondergebracht, en niet in de wijkteams. Wij willen de wethouder vragen deze zaak te heroverwegen. We maken ons ook zorgen over de toename van het drugsgebruik onder jongeren. Althans, dat is onze inschatting, want zij verschijnen er niet over. Ook hier heeft de gemeente een preventieve zorgplicht. Wij vinden ook, net als het Maatschappelijk Burgerplatform, dat er een duidelijke uitgewerkte analyse ontbreekt in het jeugdbeleid. Wij willen de wethouder vragen om vòòr de uitvoeringsnota in oktober 2016, de raad een analyse te geven. Er is een bijlage gegeven, maar er staan geloof ik iets van 26 ambities. Niet alle ambities worden ondersteund door cijfers. En dan is het lastig om met een uitvoeringsnota, in ieder geval in een commissie gaan we er over praten, om dan te weten wat nou echt het probleem is. Als je ziet van, met overgewicht, nou, daar staan aantallen voor, maar dat geldt niet voor al die andere ambities. Mijn vraag is dan eigenlijk aan de wethouder, stel dat de wethouder dat zou willen doen, en het in de commissie aan de orde stelt, is de raad die er dan op volgt, die twee weken later is, is dat voor u voldoende tijd om dan alles wat er in die commissie aan de orde is gesteld, en eventueel even als een suggestie wordt aangereikt of u dan in staat bent dat raadsvoorstel dan nog aan te passen, of dat er nog wat meer tijd moet zitten tussen de commissie en het raadsvoorstel. Want bij 26 ambities heeft u gezegd, die zijn allemaal gelijk. Tenminste, dat zei u net ten aanzien van het welzijnskader.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester. Als mijnheer Meij het lichtje even aan wil.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. De heer Meij vraagt een analyse, en geeft aan voor het komende raadsvoorstel. Over welk raadsvoorstel heeft u het dan?

De heer Meij: Ik bedoelde het uitvoeringsprogramma dat de analyse, dat we dus weten, het gaat ook wat de ChristenUnie zei over die prioritering. We hebben die 26 ambities, en de vraag is eigenlijk: u zegt die zijn allemaal gelijk. Ik kan me voorstellen dat je de ene ambitie net wat zwaarder weegt dan de andere. En dat betekent ook dat daar dus geld aangehangen moet worden, maar dan moet je wel weten in hoeverre het ook noodzaak is om die ambities sterker te formuleren. Dus de vraag aan de wethouder, of daar iets meer cijfers. Er is nu één bijlage genoemd voor dat jeugdkader... Er komt…

De voorzitter: Ik zie heel veel handen, mijnheer Meij. Mijnheer Van der Spoel.

De heer Van der Spoel: Dus, mijnheer Meij, hoor ik u zeggen, als raad zouden wij graag meer betrokken willen zijn bij het uitvoeringsprogramma, en hoor ik u nu zeggen, dat u daarom dus met dit geval wel met het amendement meegaat wat ingediend is. Want daar vraagt u nu toch om?

De voorzitter: Mevrouw Fräser. Mevrouw Ripmeester ook niet? Mijnheer Van der Spoel, heeft voor iedereen gesproken? Gaan we naar mijnheer Meij.

De heer Meij: Voorzitter, fijn dat de oppositie zo eensgezind gereageerd. Ik kan op voorhand zeggen: we gaan absoluut niet mee met het amendement. Ik vraag de wethouder om wat aanvullende gegevens ten aanzien van de ambities die nog niet in cijfers zijn verwoord, en eventueel ook na te denken bij die uitvoeringsnota. We kunnen nu toch ook een schot voor de boeg meegeven. Of misschien toch eens na te denken, van al die 26 ambities, welke nou het meest urgent zijn. Daar ben ik ook wel benieuwd naar. En we gaan er gewoon van uit dat in de commissie die zaken aan de orde komen, en dat de wethouder alle suggesties meeneemt die het college zinvol vindt, dat die ook verwerkt worden in die uitvoeringsnota. En vandaar ook mijn vraag, is er dan voldoende tijd tussen die commissie en die uitvoeringsnota? Volgens mij was dit, ja dit was het. Dank u wel.

De voorzitter: Uw tijd is wel om. Dat klopt dus wel. Dank u wel. Mevrouw Ripmeester, Partij van de Arbeid.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. Ja, onze opmerkingen over de te algemene ambities, en het buiten de gemeenteraad houden van de werkelijke keuzes, gelden ook voor dit stuk. Wij steunen de opmerkingen van het CDA, dat wij ook graag op dit stuk meer analyse hadden willen hebben over eh, onder de ambities... Wij zijn ook heel benieuwd, wat dat betreft, naar het antwoord van de wethouder, op deze vraag. Wij vragen ons ook… Dit is een stuk voor alle Ridderkerkers, dat is natuurlijk, of voor alle jonge Ridderkerkers. Wij zijn heel benieuwd op welke wijze de jeugd betrokken wordt bij het opstellen van dit kader, en wat ze mogen bepalen. Enerzijds vanwege de opmerkingen, ook die het CDA heeft gemaakt, maar ook omdat zij andere dingen belangrijk vinden dan wij, onze generatie zeg maar. Dus willen wij ieder kind tot zijn recht laten komen, dan moeten dat ook die kinderen zijn die gevoelsmatig of cultureel van ons afstaan. Dus ook die kinderen moeten tot hun recht komen. En ik ben heel benieuwd, op welke manier zij gaan meepraten, en meebepalen. En of zij mogen uitgaan. Wij maken ons ook zorgen over het drugsgebruik, waarvan wij het vermoeden hebben dat dat ook toeneemt in Ridderkerk. In het stuk staat dat de monitor nu bekend is, dus wij hopen dat ook eerdaags te kunnen ontvangen. Wij delen de zorg van de SGP met betrekking tot de eenzame jongeren. 44% is wel inderdaad heel erg veel, en dat zet ook de eenzaamheid in de rest van Ridderkerk ook weer in een ander daglicht. Wij vragen ook aandacht voor het wat hogere percentage tienermoeders. Omdat dat toch over het algemeen hetzij een vreemde indicator, maar wel een soort van indicator is dat er misschien wat aan de hand is. Wij hebben bij de commissie aandacht gevraagd voor de jonge mantelzorgers. Daar wordt in dit stuk ook zeer zeker over geschreven. Er wordt de ambitie uitgesproken dat er voldoende steun zal zijn, maar we hebben ook de regels gebruikelijke zorg. En wanneer je die gewoon toepast op jonge mensen, dan is

het een heel zware dobber voor deze kinderen. Naast de emotionele belasting, vragen wij ook als gemeente best veel van hen. Ik zou graag de toezegging willen hebben van de wethouder, dat we daar nog eens heel kritisch naar gaan kijken. In Ridderkerk groeit een groot aantal kinderen op in armoede. Dat zijn meer kinderen dan de kinderen die alleen hier met een uitkering bekend zijn, dat zijn ook de kinderen van zzp'ers en de stapelbaantjes zeg maar. Er groeien meer kinderen op in armoede. Het toegezegde kindpakket, in de begrotingsraad 2015 naar aanleiding van de motie uit 2012, draagt natuurlijk sterk bij aan het welzijn. En gezien de lange voorbereidingstijd, en de al langer ontvangen Klijnsma-gelden, en de herhaalde toezegging van het college, verwachten wij daar wel heel veel van. Wij hopen dat de wethouder dit ook nu ook hoort, en wij hopen dat dit ook meegenomen wordt.

De voorzitter: Wilt u afronden, mevrouw Ripmeester?

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Kijk aan, kijk aan, dat is wel heel snel. Mijnheer Romeijn, Echt voor Ridderkerk.

De heer Romeijn: Dank u wel, voorzitter. Ja, wij zijn als Echt voor Ridderkerk ook blij met dit integrale jeugdkader 'Gewoon opgroeien'. Het wordt eigenlijk ook een herhaling van zetten. Ook wij ondersteunen het, dienen mede een amendement in, omdat wij als raad in control wensen te blijven.

De voorzitter: U overvalt mij enigszins. Ik hing nog aan uw lippen. Mevrouw Keuzenkamp. Gaat uw gang. Mevrouw Keuzenkamp…?

Mevrouw Keuzenkamp: Dank u, voorzitter. Ik ben blij dat we nu wel over de inhoud kunnen praten. Ik heb verschillende opmerkingen gehoord, en dat is eigenlijk wat ik het liefste doe bij deze nota's, het met elkaar over de inhoud hebben. Mevrouw Van der Geest heeft een amendement, een motie ingediend over het schoolmaatschappelijk werk. En, daar is wel door verschillende partijen wat over gezegd, ook aan de orde is gekomen dat veel jongeren zich eenzaam voelen. En het is een feit dat, ook wat de heer Meij aangaf, dat, nou ja in de puberteit gebeurt er heel veel in het brein van jongeren. En dan is het ontzettend belangrijk dat we in de buurt zijn, en dat we signalen ontvangen. En, nou ja, daar zou het schoolmaatschappelijk werk wel een belangrijke rol in kunnen spelen. Dat heeft het in het verleden ook wel gedaan, en nu is het bij de gebiedsteams gekomen, dus, het signaal wat er uit dit amendement komt, is ook echt een signaal dat ik heel erg belangrijk vind, en waar we echt ook in de organisatie over hebben gezegd: daar moeten we wat mee. We moeten sowieso nadenken hoe we ervoor zorgen dat jongeren, nou ja, als ze signalen afgeven, dat we ze wel oppakken. Dat we dichtbij zijn. Want, nou ja, ik heb ook begrepen dat ongeveer bij een leeftijd van 20 jaar een piek ontstaat, problemen in het brein. En, als je daar dan niks aan doet, als je dan niet adequaat kunt helpen, wordt het probleem een stuk groter en kan het misschien op hogere leeftijd echt voor hele grote problemen zorgen. Terwijl, als je dichtbij bent en snel met elkaar aan de slag kunt, dat je heel veel dingen kunt voorkomen. Dus, in die zin is dat een bijzonder belangrijk onderwerp. Alleen de motie heeft wel heel veel onderdelen in zich waarvan ik elke keer weer denk: ja, dat vind ik nou net weer niet. U heeft een aantal overwegingen gegeven. Nou, dat is wel helder. U gaat daarna verder met… Uiteindelijk komt u bij de verzoeken aan het college, en u zegt daarvan, de verantwoordelijkheid van de inzet van de schoolmaatschappelijk werker primair bij scholen te leggen. Ik denk dat die primair gewoon bij de gemeente ligt. Want wij als gemeente zijn verantwoordelijk voor de jeugd op geworden, en het is ook belangrijk dat we dat ook goed inzetten. Dus dat kunnen wij niet bij scholen liggen, dat is onze verantwoordelijkheid. Dus dat wil ik ook echt graag zo houden. Het tweede punt wat u noemt, van de smw-er moet zelf beslissingen kunnen

nemen over extra inzet. Ja, maar wel in overleg met de gebiedsteams. En dan gaat het er niet om van, wie heeft uiteindelijk de zeggingskracht, maar het is belangrijk om met elkaar daar afspraken over te maken. We zien nu al dat de gebiedsteams, en dat hebben we ook in de monitoring is dat naar voren gekomen, een heel klein percentage, ook betrokken is bij doorverwijzingen. Wij zullen daar wel meer regie op moeten hebben, want anders kunnen we natuurlijk nooit verantwoordelijk zijn voor die gigantische bedragen die uitgegeven worden. Dus ook voor dit geval is het belangrijk om wel in samenspraak met de gebiedsteams doorverwijzingen te doen. De C en D verzoeken die, daar kan ik, die wil ik graag meenemen. Wij willen een onderzoek gaan organiseren: hoe kunnen wij dat nou beter organiseren, dat schoolmaatschappelijk werk. En C en D gaan daar echt over. En E gaat over het advies van het Maatschappelijk Burgerplatform. En, ja, dat vind ik heel erg lastig, omdat juist het Maatschappelijk Burgerplatform zegt: je moet het in de gebiedsteams doen, en niet in de scholen. Want de scholen hebben daar te weinig kennis van. En de gebiedsteams raken misschien van streek als je het daar weer weghaalt. Dus, dat vind ik een lastige, omdat ik echt vind dat het advies van het Maatschappelijk Burgerplatform indruist tegen het signaal dat deze motie aangeeft. Dus, een sympathieke motie, zeker om schoolmaatschappelijk werk, te kijken of we dat terug kunnen brengen op de scholen, met name de middelbare scholen vind ik dat heel belangrijk. Ik ben bij Farel geweest en heb de verhalen gehoord, hoe problematisch het ervaren wordt dat schoolmaatschappelijk werk er niet meer is. En, nou goed, daar willen wij gewoon onderzoek naar doen en een besluit in nemen die meer richting gaat van wat u vraagt. Maar de punten A, B en E, dat zijn punten waar ik echt niet mee kan leven. Dus dat, voor wat betreft de motie schoolmaatschappelijk werk. Even kijken… Nou, de discussie over van wieg tot volwassenheid. Wat doen we dan voor die wieg? Nou ik denk dat dat een belangrijk punt is wat we mee moeten nemen bij de uitwerking. Dit moeten we echt over nadenken hoe we dat formuleren. We doen natuurlijk al heel veel bij het consultatiebureau in dat soort zaken. Ook qua advies en qua cursussen. Maar misschien moeten we daar meer inzetten, dus daar zullen we naar kijken wat we daar nog in kunnen betekenen. Maar dat is natuurlijk inderdaad ook wel een heel belangrijke fase waar we ook onze verantwoordelijkheid moeten nemen. Het drugsgebruik, en dat is niet zozeer in deze nota meegenomen, maar dat willen ze in een apart actieplan aan de orde stellen. Binnenkort ligt het preventieve handhavingsbeleid aan u voor, dat stelt u vast. En als dat vastgesteld is, dan willen wij verder gaan met het uitwerken van een actieplan, waarin wij specifiek het gaan hebben over alcohol- en drugsmisbruik. Die analyse is zeker heel erg belangrijk, als we in het uitvoeringsplan dingen aan gaan pakken, moet je inderdaad wel ook eventjes een beeld schetsen wat er aan de hand is. En natuurlijk, als je instrumenten gaan inzetten, moet dat wel in verhouding zijn tussen met het belang met het probleem. Als het probleem niet groot is, ga je daar ook niet veel op inzetten. Dus, dat gaan we zeker in het uitvoeringsplan, wordt daar informatie over gegeven.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. Wij steunen het belang van de analyse, maar is het niet belangrijk om eerst de analyse te doen, en dan je ambities neer te zetten? Is het niet, doen we het nu niet andersom? Want iedereen leeft lang en gelukkig in Ridderkerk is een ambitie, maar waarvan we zeker weten dat we niet gaan waarmaken, dus we moeten hem toch iets lager vaststellen. Dus dan begin je toch met de analyse, en dan kijk je of je de goede ambitie hebt gekozen.

De voorzitter: Mijnheer Meij.

De heer Meij: Voorzitter, daar ben ik het niet mee eens, wat mevrouw Ripmeester zegt. Volgens mij is dit de goede volgorde, eerst je ambities vaststellen, wat wil ik bereiken, daarna ga je kijken: wat ga je doen. Maar

daar tussenin hoort natuurlijk wel: waar zit de urgentie, waar is die inzet nodig. Dus niet omgekeerd, dat je eerst de analyse gaan doen, omdat je helemaal niet weet wat je belangrijk vindt.

Mevrouw Keuzenkamp: Nee, dat is exact zoals we ernaar gekeken hebben, gewoon met elkaar, met heel veel partijen in Ridderkerk gekeken: wat vinden jullie nou belangrijk als je het over het welzijn van de jeugd hebt. En die ambities hebben we genoteerd. En nu gaan we verder inzoomen, en gaan we kijken welke instrumenten zijn er, en wat zijn de problemen die we daarmee op willen lossen. Dus dat komt allemaal naar u toe. Ook het raadsvoorstel is hier aangepast, dus graag praat ik met u in de commissie over het concept wat dan voor ligt. En, als u goede adviezen heeft, dan is het belangrijk om dat aan te passen, en daar is altijd tijd genoeg voor om die mee te nemen. En, op het moment dat wij extra geld nodig hebben, als het zo mocht zijn, dat we niet binnen de kaders kunnen blijven, dan komen we ook bij u terug. Mevrouw Ripmeester heeft het nog over tienermoeders, en de jonge mantelzorgers, kritisch naar kijken. Dat zullen we absoluut doen. Dat zijn inderdaad belangrijke elementen die zeker aan de orde komen.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester.

Mevrouw Ripmeester: En ik heb gevraagd om het herzien van het document gebruikelijke zorg. Zou u dat willen bekijken en daarop terug willen komen, of u dat wilt doen?

Mevrouw Keuzenkamp: Geen idee, ik zal het bekijken. Ja. U vraagt ook, kinderen in armoede, kindpakket, nou, daar is het armoedebeleid, komt binnenkort naar u toe, en dat eh, nou u zult versteld staan. U kijkt er al heel lang naar uit, vorige keer zei u dat ook al. Nou, u zult echt heel erg blij zijn als u ons nieuwe beleid zult zien. Dan zullen we elkaar de hand kunnen schudden. Dat waren volgens mij de vragen die gesteld zijn en hier wilde ik het bij laten. Dank u.

De voorzitter: Is er behoefte aan een tweede termijn? Dan dezelfde volgorde. Mijnheer Van der Spoel. Niet? Mevrouw Van der Geest.

Mevrouw Van der Geest: Ik wil graag even vragen om een schorsing, dat ik even kan overleggen over de motie.

De voorzitter: Een schorsing gaat altijd voor, hoeveel tijd denkt u nodig te hebben?

Mevrouw Van der Geest: Vijf minuutjes.

De voorzitter: Ik schors de vergadering voor vijf minuten.

Schorsing

De voorzitter: Mag ik de leden verzoeken hun zetel weer in te nemen? Mevrouw Van der Geest, wat heeft de schorsing opgeleverd?

Mevrouw Van der Geest : Dank u, voorzitter. Nou, prima schorsing. Met wat overleg. Kort maar krachtig. Voorzitter, ik trek de motie in, naar aanleiding van de toezeggingen van de wethouder naar het onderzoek, naar aanleiding van de verzoeken uit de motie. Met nadrukkelijk de wens om de scholen en de gebiedsteams

te betrekken bij de verbetering van het proces, en dan zien we de uitkomsten daarvan graag terug in het uitvoeringsprogramma. Dank u wel.

De voorzitter: Motie is ingetrokken. Maar u heeft nog wel recht op een tweede termijn. Gaat uw gang.

Mevrouw Van der Geest: Dank u, voorzitter. Nou ja, nogmaals, de toezegging van de wethouder, daar zijn we erg blij mee. We wachten op de onderzoeken die uit gaan komen met betrekking tot het beter functioneren van de schoolmaatschappelijk werkers en de leden van het gebiedsteams. En verder kijken we erg uit naar het uitvoeringsprogramma, en wil ik even meedelen dat wij niet meegaan met het amendement. Dank u.

De voorzitter: Mijnheer Kranendonk.

De heer Kranendonk: Dank u, voorzitter. Na het intrekken van de motie heb ik weinig meer toe te voegen, en dat wij tegen het amendement waren, dat was voor mij in de eerste termijn al zeer helder. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Arie van Nes.

De heer Van Nes: Dank u, voorzitter. Ik heb nog gevist naar een toezegging van de wethouder, dat de zoektocht naar professionele ondersteuning voor een gezin, tenminste op zoek gaan, dat die kort kan zijn en laagdrempelig.

De voorzitter: Mijnheer Meij.

De heer Meij: Voorzitter, ik wil nog even het boetekleed aantrekken. Bij het vorige agendapunt heb ik mijn collega-fractielid verkeerd geadviseerd, het ging net over het wel of niet, het Uitvoeringsprogramma, dat was mijn verkeerde inschatting, dus... Het tweede punt is, het gaat over jongeren. Daar is een netwerk omheen, zeer belangrijk. We hebben er als CDA weleens voor gepleit om er over na te denken, maar het hele instellen van Social Broker zou daar heel goed in passen. Dus dat wou ik ook aan de wethouder als suggestie meegeven in de tweede termijn. En we zullen het amendement niet steunen.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. Er zitten veel goede punten in dit plan. Ik ben wel benieuwd naar die social brokers, daar heeft de raad natuurlijk al eerder een uitspraak over gedaan, of de wethouder ook dat meeneemt in de uitvoering, want anders zou dat toch raar zijn, als het nu via deze route geregeld wordt zonder dat we daar over in gesprek kunnen. Ik heb nog niet iets gehoord over of de jeugd van Ridderkerk ook uit mag gaan in Ridderkerk. Daar had ik nog een opmerking over gemaakt, dat komt hier niet naar voren. Maar daar ben ik wel heel benieuwd naar. We hebben het niet alleen over de jeugd tot twaalf jaar met speeltuintjes, maar we hebben het natuurlijk ook over oudere jeugd, en die moeten zich ook wel bevinden in Ridderkerk. Want wij hopen toch allemaal dat ze hier blijven en hier blijven wonen, zodat we wat vergroenen. Dus laten we ook vooral die fase, tussen 12 en 25, laten we het ook voor hen aantrekkelijk houden. De GGD-monitor ten aanzien van drugs- en alcoholbeleid staat in de nota, is nu bekend, of in ieder geval eerdaags bekend. Wij hopen dat die zo snel mogelijk naar ons toegestuurd wordt. We zijn nu bijna eind april, of nee eind maart, sorry, dus het eerste kwartaal is achter de rug, dus het zou er moeten zijn. Wij zijn blij dat de wethouder wil kijken naar dat document gebruikelijke zorg, en wij zouden graag voor de volgende raad weten of u dat wilt herzien. Of dat u dat eigenlijk wel goed vindt, zoals u het vindt. En we zijn heel blij met de

opmerkingen over het kindpakket , dat ons versteld doet gaan staan, nou daar zijn we echt heel blij mee. Want we kijken er immers al vier jaar naar uit. Dus de crisis is bijna over. Dus we zijn echt heel erg blij dat het er nu aankomt, en dat u ons versteld gaat doen staan. We kijken ernaar uit. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Romeijn.

De heer Romeijn: Ja dank u wel, voorzitter. Ook wij kijken met grote belangstelling uit naar het kindpakket.

De voorzitter: Ja, u verrast mij echt geen tweede keer. Tot slot mevrouw Fräser, D66/GroenLinks.

Mevrouw Fräser: Dank u, voorzitter. D66/GroenLinks deelt de mening van de Partij van de Arbeid, dat een analyse voordat je ambities opstelt handiger is dan andersom, eerst je ambities formuleren, en bedenken, en dan een analyse gaan doen. Dus, dat wil ik even gezegd hebben. Dat geldt trouwens ook voor het vorige agendapunt. Hebben we dit punt ook proberen te maken. Ook hier vinden wij dat het een, ja, een gemiste kans is dat de ambities die zijn opgenomen bij abstract zijn, vrij algemeen zijn, en dat wij weer als raad, ook als raad, ja, buitenspel staan, en niet bij de verdere uitvoering en wat concretere doelstellingen, en wat concretere invulling van ambities betrokken kunnen worden. Tenminste, wel betrokken worden maar niet aan zet zijn. En dat vinden wij opnieuw een gemiste kans. Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Keuzenkamp.

Mevrouw Keuzenkamp: Ja, excuses dat ik de vraag van de ChristenUnie niet beantwoord heb. Maar de zoektocht, om het kort te maken, dat is heel erg belangrijk. En dat is ook wel een zoektocht binnen de gebiedsteams, om dat goed en adequaat op te lossen. En dat geldt voor gezinnen, maar dat geldt ook voor jongeren, dat we dichter bij jongeren komen. En de Social Brokers is een voorbeeld van hoe je dat digitaal zou kunnen doen. En daar is een discussie over geweest in deze raad. Ik weet niet precies wat mevrouw Ripmeester nu bedoelde met een andere weg om dat in te voeren. Kijk, zo’n instrument, als jongeren zeggen: daar zouden we hartstikke blij mee zijn, als we dat hebben, dan denk ik toch dat het wel verstandig zou kunnen zijn om daarmee te gaan werken. Maar er zijn naast Social Brokers ook nog andere instrumenten, die hetzelfde doel dienen. Belangrijk is in ieder geval dat we heel goed nadenken over hoe we dichtbij kunnen zijn. En daar hebben we eigenlijk tot nu toe niet zoveel aandacht aan besteed. Dus dat is wel degelijk heel erg belangrijk in de verdere voortgang. De GGD Monitor, ik hoor net van mijn collega, dat van de week bekend is geworden, dat die wordt uitgesteld, dat die in mei pas komt. Dus daar zullen we even op moeten wachten. Ik weet ook niet, waarom dat is. Ik heb er verder ook nog niet eerder over gehoord. Mag de jeugd uitgaan in Ridderkerk? Ja, ik hoorde de vraag wel. Maar toen dacht ik van: wat voor vraag is dat? Ik zeg volmondig ja, echt. Ik bedoel: misschien moeten we daar een indicator aanhangen. Maar het mag. Ze mogen uitgaan. Ik zou het leuk vinden, als dat ook van harte gebeurd. En volgens mij hebben we een mooi jongerencentrum, wat daar voor een belangrijk deel in voorziet. Het is ook onze intentie, en we zijn er ook hartstikke trots op, om dat gewoon verder uit te bouwen. En daar gaan de gesprekken met S&W ook over. Dat waren volgens mij de vragen, die u had gesteld. Dank u.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester.

Mevrouw Ripmeester: Lukt het de wethouder te reageren voor een volgende raadsvergadering over de gebruikelijke zorg?

Mevrouw Keuzenkamp: Dat weet ik niet, of dat gaat lukken. Ik doe mijn best.

De voorzitter: Zag ik nog meer mensen? Kennelijk niet. Dan is aan de orde stemming over het amendement, amendement inzake Gewoon Opgroeien, waarvan de samenvatting luidt: de raad wordt voorgesteld de hoofdlijnen van het uitvoerings programma van het Jeugdkader Ridderkerk 2016-2020 vast te laten stellen door de gemeenteraad. Het is net, of we hem eerder gezien hebben. Zijn er stemverklaringen? Mevrouw Ripmeester.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. Ondanks de positieve punten die in deze nota staan, stemmen wij tegen. Omdat wij vinden…

De voorzitter: Amendement.

Mevrouw Ripmeester: Sorry.

De voorzitter: Voor, ja, dat meen ik ook al begrepen te hebben. Nog meer stemverklaringen? Mijnheer Romeijn.

De heer Romeijn: Dank u wel, voorzitter. Ja, omdat wij toch als raad graag een controle blijven, kunnen wij niet instemmen met…

De voorzitter: Mijnheer Romeijn, amendement. Volgens mij bent u er voor.

De heer Romeijn: Ik praat mijn voorganger na, met het amendement. Dank u wel.

De voorzitter: U mag straks nog een keer. Dat waren de stemverklaringen. Mag ik dan voor u samenvatten, dat voor het amendement zich hebben uitgesproken daarnet de VVD, D66/GroenLinks, Echt voor Ridderkerk, Partij 18PLUS, Partij van de Arbeid. Zodat 12 stemmen zich hebben uitgesproken voor het amendement en 17 daar tegen zijn. Zodat het amendement is verworpen. Gaan we naar het voorstel zelf, ter besluitvorming het aangepaste raadsvoorstel, maar dat had u al begrepen. Het is ook niet geamendeerd. Integraal jeugdkader Gewone Opgroeien Ridderkerk 2016-2020. Zijn er stemverklaringen? Mijnheer Van der Spoel.

De heer Van der Spoel: Voorzitter, wij zullen tegen het voorstel stemmen onder verwijzing naar de stemverklaring, die ik bij het vorige agendapunt ook heb gegeven.

De voorzitter: Mevrouw Ripmeester.

Mevrouw Ripmeester: Dank u wel, voorzitter. Ondanks de positieve punten in deze nota en de toezegging van de wethouder, stemmen wij tegen dit voorstel. Omdat we bij het principiële punt blijven, dat het veel concreter moet. Dank u wel.

De voorzitter: Meer stemverklaringen? Mevrouw Fräser.

Mevrouw Fräser: Dank u wel, voorzitter. D66/GroenLinks zal tegen het voorstel stemmen, omdat de doelstellingen niet SMART zijn, geen uitgebreide analyse is geweest en het vage ambities zijn. Dank u.

De voorzitter: Mijnheer Romeijn.

De heer Romeijn: Dank u wel, voorzitter. Ook mijn fractie kan niet instemmen met het integrale jeugdkader omdat wij graag aan zet blijven.

De voorzitter: Zijn er… niet meer stemverklaringen. Zijn er nog meer tegenstemmers? Mijnheer Van Os. Dan mag ik concluderen, dat tegen het voorstel hebben gestemd de VVD, Partij van de Arbeid, D66/GroenLinks, Echt voor Ridderkerk en de Partij 18PLUS. Dat zijn samen 12 stemmen. Daarvoor zijn derhalve 17 stemmen, zodat het voorstel is aangenomen.

7. Voorbereidingsbesluit Centrum

De voorzitter: Wij gaan naar agendapunt 7 – even rustig uitspreken – Voorbereidingsbesluit Centrum. Er is geen commissiebehandeling geweest. De raad is wel in de gelegenheid geweest, om de vragen die er zijn te stellen, zodat ik veronderstel dat de technische afhandeling op die manier is gebeurd. Nee, dat mag niet van de griffier. Dat deed ik toch stiekem wel. Maar het mag niet van de griffier. Maar in ieder geval is de raad in de gelegenheid geweest om vragen te stellen. Ik ga eens even kijken. Wie van u wenst daarover het woord? Ik zag mijnheer Franzen het eerst, mijnheer Ros, mijnheer Van Os, mijnheer Rijsdijk. Zo doen? Mijnheer Franzen, Echt voor Ridderkerk, gaat uw gang.

De heer Franzen: Ja, dank u wel, voorzitter. Allereerst een formele opmerking: het is erg ongebruikelijk, dat er geen mogelijkheid is, technische vragen te stellen, voordat een besluit wordt behandeld in de raad. De commissievergadering schrappen en het via de e-mail stellen van technische vragen, draagt wat ons betreft niet bij aan de transparantie van het openbaar bestuur, is slecht voor democratische besluitvormingsproces en wat ons betreft ook erg onwenselijk en niet voor herhaling vatbaar. Wat betreft de inhoud heb ik nog wel aardig wat technische vragen. Die zal ik dan nu ook stellen. Wat betreft de inhoud, wil ik vooral duidelijk krijgen, wat er nu met de horeca en cultuurhistorie gaat gebeuren. Waarom dit voorbereidingsbesluit inhoudelijk afwijkt van het vorige voorbereidingsbesluit. En waarom het niet gelijktijdig met de startnotitie van het bestemmingsplan Centrum in de commissie kon worden behandeld. Op 17 november 2013 is de beheersverordening Centrum vastgesteld. Daarin staat kort samengevat het volgende: voor een deel zijn de regels van het oude bestemmingsplan Centrum van kracht. En voor het andere deel, zeg maar rondom het Koningsplein, zijn de regels van het oude bestemmingsplan Centrum-Noord van kracht. In de regels van bestemmingsplan Centrum is ten aanzien van de panden in het winkelcentrum de bestemming ‘Centrumvoorziening ’opgenomen. Volgens artikel 6 is overal horeca toegestaan en een onderscheid tussen lichte en zware horeca is niet gemaakt. Hierdoor is eigenlijk in elk pand alles toegestaan, van discotheken tot leuke koffiezaakjes. In de regels van het bestemmingsplan Centrum-Noord is ten aanzien van de panden rondom het plein de bestemming Centrum opgenomen. Volgens artikel 8 van die regels is horeca tot en met categorie 2 rondom het Koningsplein toegestaan. Op 26 maart 2015 heeft de raad een voorbereidingsbesluit genomen. Daarin is niet verklaard dat het verboden is het gebruik te wijzigen naar horeca. Sterker nog: er is helemaal geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om te bepalen, dat het verboden is bepaalde bouwwerken te slopen, te wijzigen, te veranderen. Afgelopen jaar was het dus eigenlijk feitelijk overal mogelijk nieuwe horeca inrichtingen te beginnen. En nu gaan we dat ineens tegenhouden. Terwijl afgelopen december bij de behandeling van het nieuwe bestemmingsplan, eigenlijk gezegd is van: ja, om de levendigheid in het centrum te vergroten en de aantrekkelijkheid van het centrum, moeten we overal meer horeca toevoegen, terwijl, ja, horeca overal is toegestaan. Dus ik zou graag willen weten, waarom we nu deze weg ingaan. Want wie het meerdere mag, maar ook het mindere, dus ook lichte horeca. Dus mijn eerste vraag aan de wethouder is ook, waarom we een duur adviesbureau laten onderzoeken, of lichte horeca mogelijk is in het

centrum, terwijl zware horeca overal bij recht is toegestaan. Mijn tweede vraag is dan ook: op welke objectieve gronden we aanvragen voor nieuwe horecazaken nu gaan aanhouden met dit nieuwe voorbereidingsbesluit. In het raadsvoorstel, staat dat aan nieuwe horeca een goede ruimtelijke ordening ten grondslag moet liggen. Maar diezelfde goede ruimtelijke ordening ligt al ten grondslag aan de beheersverordening van 2013. Dus wat is er de afgelopen drie jaar veranderd, dat we nu opeens objectieve gronden hebben om nieuwe horeca te weigeren? Mijn vierde vraag is: stel, wij gaan nu horeca wegbestemmen, waar komt de financiële dekking vandaan? Want ondernemers en vastgoedeigenaren leiden dan planschade. Tot slot zou ik graag willen weten, hoeveel aanvragen er zijn aangehouden gedurende het huidige voorbereidingsbesluit. Want al die aanvragen, daar moet nu worden beslist, als het afloopt. Je kunt een voorbereidingsbesluit niet verlengen, wel een nieuwe nemen, maar dus niet verlengen. Dus ik zou graag willen weten, wat daarmee gebeurt. En dan, wat betreft de cultuurhistorie, ja, wat Echt voor Ridderkerk betreft, blijven monumenten niet beter in stand, als wij als raad meer regels invoeren. Kijk, voor rijksmonumenten gelden nu al, ja, de regels voor rijksmonumenten. Wij hebben zelf extra de regels van de gemeentelijke monumentenverordening op de panden al van toepassing verklaard. En straks, met het nieuwe bestemmingsplan, gaan we nog een derde vergunningplicht ervoor invoeren, namelijk: het moet ook in dat beleidsstuk staan. Daarbovenop gelden voor monumenten op de regels voor de reguliere bouwvergunningen. En omdat het wel heel veel vergunningen worden voor zo'n monument, brengen we nog extra lezers in rekening om het allemaal te kunnen coördineren. Dus ja, ik zou graag van de wethouder willen weten: waarom gaan we nu nieuwe regels invoeren voor monumenten? En wat wil de wethouder daarmee regelen, wat niet in die andere vergunningen zit? Ja, en daar wil ik het tot nu toe even bij houden. Dank, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Ros, D66/GroenLinks.

De heer Ros: Dank u, voorzitter. D66/GroenLinks hecht heel veel waarde aan een levendig centrum, zowel het winkelcentrum als de omliggende horeca. In een tijd dat detailhandel het moeilijk heeft, geeft belevenisshoppen juist de meerwaarde. Deze week heb ik lukraak wat gesprekjes gevoerd met winkeliers. Dat is niet helemaal representatief. Maar zij geven juist aan toekomst te zien en mogelijkheden te zien in een combinatie van horeca en detailhandel. Een ondernemer gaf Schorem als voorbeeld. Dat vond ik een interessante. Ik weet niet of u hem kent, voorzitter, dat is de mannenbarbier in Rotterdam, waar vrouwen niet welkom zijn. Daar krijg je een kopje koffie, een biertje of een whisky – dat hangt af van het tijdstip – terwijl je je baard heel hip laat stylen. Zo zijn de mogelijkheden eindeloos. Een wijn of koffiespecialist, die proeverijen organiseert. Een platenwinkel waar een barretje aan vast zit, terwijl je vinyl luistert. Daarnaast laat D66/GroenLinks geen kans onbenut om te pleiten voor het mogelijk maken van meer horeca in het centrum. Vooral jongeren ervaren het als een gemis aan uitgaansmogelijkheden. Voorzitter, na dit pleidooi nu concreet even over dit voorstel en dan vooral betreffende de horeca. Het was wenselijk, dat we dit punt in de commissie behandelen. Maar dat was niet mogelijk. Wij vinden dit erg jammer. Daarom hebben wij, net als partij 18PLUS ook schriftelijke vragen gesteld. Toch na de beantwoording, en dat zal mij liggen, voorzitter, snap ik het nog niet helemaal. Kan de portefeuillehouder aangeven, wat we nu gaan vaststellen en vooral wat we gaan verbieden. Wat is precies het verschil met de huidige situatie? Is, wat ik hierboven geschetste nu toegestaan of niet, in de nieuwe situatie of in de oude? En vindt het college de vergaande functievermenging een wenselijke ontwikkeling? En de laatste vraag, voorzitter: wat gebeurt er, wanneer deze verordening niet wordt vastgesteld vanavond? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Os, partij 18PLUS.

De heer Van Os: Dank u, voorzitter. Toen bekend werd, dat het Voorbereidingsbesluit Centrum 2016 niet in een commissie behandeld zou worden, maar direct in debat naar de raad zou gaan, heeft partij 18PLUS enkele technische, schriftelijke vragen aan de wethouder gesteld. Om eerlijk te zijn, liet de beantwoording daarvan wat te wensen over. Hopelijk kan de wethouder één en ander verduidelijken. Op de vraag, of men kon aangeven, welke percelen en de daarop gelegen bebouwing de laatste vijf jaar door horeca in gebruik waren en welke categorie deze kregen, kreeg ik als antwoord, dat een overzicht van de laatste vijf jaar niet te leveren is. Het lijkt mij toch sterk, dat we wijzigingen in bestemming en uitgegeven vergunningen, niet enkele jaren bewaren. Wellicht, als men beter zou zoeken, kan deze vraag beantwoord worden. Immers hebben ze het bonnetje van Teeven ook gevonden. In het gemeentearchief ligt het parapluplan horecabeleid 2001, welke, volgens de beheersverordening Centrum op 17 oktober 2015 nog steeds geldig is. In het parapluplan staan de percelen, de bestemmingen en de horeca categoriën duidelijk benoemd. Mijn vraag aan de wethouder is dan ook: welke welke percelen er met dit Voorbereidingsbesluit verboden worden om te wijzigen naar horeca gebruik, wat niet al is bepaald in het parapluplan? En kan de wethouder ook vertellen, wat dit Voorbereidingsbesluit betekent voor de panden in de Sint Jorisstraat, welke nu leeg staan, maar als laatste een horeca invulling hadden? Voorzitter, als laatste zou ik graag willen weten, of er een horecabestemming komt op de percelen in de laatste fase van het Koningsplein? En welke categorie deze dan krijgen. Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Rijsdijk, Partij van de Arbeid.

De heer Rijsdijk: Dank u wel, voorzitter. Op 26 maart 2015 heeft de raad een voorbereidingsbesluit voor het centrum vastgesteld, vooruitlopend op een nieuw bestemmingsplan. Vanavond vraagt het college om voor hetzelfde gebied opnieuw een voorbereidingsbesluit vast te stellen. Omdat de geldigheidsduur van het besluit afloopt, voordat er een nieuw bestemmingsplan ter inzage kan worden gelegd. Dit komt, omdat het college heeft besloten, om het participatietraject uit te breiden. De Partij van de Arbeid Ridderkerk vindt het positief, als burgers nauw bij de ontwikkeling van het beleid worden betrokken. Maar dan moet het participatietraject wel beter worden vormgegeven dan bij het integraal accommodatieplan. In dat kader verbaast het ons, dat het college een aantal partijen noemt, waar overleg mee wordt gevoerd, maar dat de horeca ondernemers niet worden genoemd. Vraag aan de wethouder: wordt er in het kader van het ontwerp bestemmingsplan ook overleg gevoerd met horeca ondernemers? En zo ja, wat is de insteek van die gesprekken? Voorts baart het ons in het kader van de door de omgevingswet beoogde integraliteit zorgen, dat de geldigheidsduur van het voorbereidingsbesluit en het ter inzage leggen van het ontwerpbestemmingsplan niet naadloos in elkaar overlopen. De planning van het college komt zelfs zo slecht uit, dat dit onderwerp nu zonder voorafgaande commissiebehandeling in de raad moet worden besproken, een in de ogen van de Partij van de Arbeid Ridderkerk zeer onwenselijke situatie. Zeker, je die afzet tegen het beperkte aantal onderwerpen in januari en februari. Vraag aan de wethouder: welke maatregelen gaat u nemen, om de integraliteit bij toekomstige projecten beter te borgen? En wat voor extra kosten brengt het nemen van dit tweede voorbereidingsbesluit nu met zich mee? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Het woord is aan wethouder Smit.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, als ik de reacties zo tot mij neem, dan heb ik de indruk, dat er vooral een groot misverstand heerst over de vraag wat nu precies voorligt op dit moment. Zoals de heer Rijsdijk terecht aangaf: wij hebben vorig jaar maart een voorbereidingsbesluit genomen. Dat voorbereidingsbesluit, de inhoud daarvan, dat is puur bedoeld om in de fase, waarbij je aangeeft van: we gaan

nu werken aan een nieuw bestemmingsplan, totdat het bestemmingsplan ook als ontwerp voor de zienswijze ter inzage wordt gelegd, om in die tussentijd eventueel ongewenste ontwikkelingen te kunnen ophouden. Dat is de strekking van het bestemmingsplan. Er worden geen nieuwe rechten in het leven geroepen. Oude rechten gaan ook niet verloren. Maar je hebt een ophoudingsmogelijkheid.

De voorzitter: Mijnheer Franzen.

De heer Franzen: Ja, dank u, voorzitter. Kan de wethouder aangeven, waar die op houdingsplicht in het nu geldende voorbereidingsbesluit staat? Want ik zie niet, dat er iets wordt opgehouden. Ik zie alleen, dat er een aanhoudingsplicht in het leven wordt geroepen. Maar verder zeggen we niet in dat besluit, wat er wordt aangehouden. Dus wellicht dat de wethouder daar een reactie op kan geven.

De heer Smit: Voorzitter, op grond van de wet van de ruimtelijke ordening, is het gewoon het wezenskenmerk van een voorbereidingsbesluit, dat dat bedoeld is om ongewenste ontwikkelingen tegen te houden. Daar diende het eerste voorbereidingsbesluit voor. Omdat we niet, zeg maar, tijdig in staat zijn om een ontwerpbestemmingsplan ter inzage te leggen, willen we daar ook geen, zeg maar, leemte in laten ontstaan. Dus hebben we puur processueel nu ook een tweede voorbereidingsbesluit genomen. Zo dat dat zeg maar geborgd is, dat er in ieder geval in afwachting van het omzetten van de beheersverordening, wat de heer Franzen deugd doet, maar een bestemmingsplan. Dat we daar in ieder geval, zeg maar, die borging hebben geregeld. En de meeste opmerkingen die dan ook vanavond gemaakt zijn, die gaat vooral over de vraag: en wat gaan we dan precies in het nieuwe bestemmingsplan zetten? Maar dat is een vraag van een totaal andere orde. Daar komen we natuurlijk met elkaar nog over te spreken, op het moment dat het ontwerp ook ter inzage wordt gelegd. Nu, nogmaals, is het voorbereidingsbesluit puur bedoeld om ongewenste ontwikkelingen tegen te gaan. En dan is het niet een verbod van horeca in zijn algemeenheid. We hebben het hier is, zeg maar, wat meer nog gespecificeerd, door aan te geven: het gaat juist om wijzigingen, die je pleegt. Dus niet wat nu je bestemmingsplan al goedkeurt of toestaat, moet ik zeggen. Maar, zoals ook onder 2 van het voorstel staat, het wijzigen van percelen, waar op nu geen mogelijkheid tot horeca is naar wel horeca. Of het wijzigen van de ene categorie, van een lichtere categorie, naar een zwaardere categorie. Of van de cultuurhistorische panden, dat daar wijzigingen in een plaatsvinden. Dat hebben we nog eens een keer nadrukkelijk benoemd. En waarom hebben we dat benoemd? Om aan te geven: in aansluiting bij startnotitie, die we ook weer als raad hebben vastgesteld: wat zijn nu eigenlijk de drie elementen, waar we in het bestemmingsplan Centrum vooral naar kijken? Daar gaat het om met name detailhandel. Dan gaat het met name ook om cultuurhistorie. En daar waren, in het kader van het wijkontwikkelingsprogramma, kom ik ook even bij de vraag van mijnheer Rijsdijk terug, het wijkontwikkelingsprogramma heeft al voor participatie, zeg maar, ter inzage gelegen. Het is vastgesteld. Dat is nu twee jaar geleden, denk, dat dat is gebeurd zo ongeveer. Dus dat heeft al een hele participatieronde gehad. Vervolgens is ook de detailhandelvisie, heeft ook een participatieronde gehad. En wij vonden het gewenst om zeg maar de derde pijler, die zo meteen ook een vertaling krijgt in het centrumplan, dat is namelijk die cultuurhistorie, om die op een zelfde niveau van participatie te brengen. Dat kost inderdaad wat meer tijd. Dat is waar. Maar daarmee hebben wel, zeg maar, de drie trajecten hebben een zelfde participatief traject doorgemaakt. En vervolgens gaan we dat vertalen naar een ontwerp bestemmingsplan. En dat ontwerp bestemmingsplan het wordt uiteraard ook ter inzage gelegd. Daar kunnen zienswijzen op worden ingediend. Dat is de gebruikelijke procedure, zoals u die allemaal kent. In die zin heeft, zeg maar, ingaande op een aantal concrete vragen over: waarom niet gelijk bijvoorbeeld met de startnotitie? Dan was een vraag van de heer Franzen. Ja, wij hebben het vorige voorbereidingsbesluit, dat hebben we genomen in maart, volgens mij. Dat heeft een jaar werking. De startnotitie, daar zijn we toen een gaan werken. Die is toen in december,

volgens mij vastgesteld, als ik het goed heb. En nu, dat het jaar van het voorbereidingsbesluit dreigt af te lopen. Nogmaals niet in een leemte te vallen, is dit voorbereidingsbesluit voorgelegd om vervolgens weer een jaar in ieder geval die borging te hebben.

De voorzitter: Mijnheer Franzen.

De heer Franzen: Ik vind het wel heel opmerkelijk, blijkbaar was er nog de gedachte, toen we de startnotitie gingen behandelen, dat we binnen die termijn een ontwerpbestemmingsplan ter visie zouden leggen. Want u zegt net zelf van: ja, deels gaat de discussie nu over iets, wat bij het voorbereidingsbesluit wordt. En deels gaat de discussie over iets wat bij het ontwerp wordt. Terwijl het één onlosmakelijk verbonden is met het ander, zoals u schetst. Dus dan vind ik het wel apart, dat u er bewust voor heeft gekozen om het niet te gelijktijdig te behandelen.

De heer Smit: Voorzitter, dat is helemaal niet opmerkelijk. Zoals ik net aangaf, we hebben vorig jaar maart een voorbereidingsbesluit genomen. Omdat we toen het voornemen hadden, om een nieuw bestemmingsplan te gaan maken. Dat heeft gewoon een jaar werking. Dat is puur een procesbesluit. Dat heeft niet met inhoud te maken. Vervolgens zijn we gaan werken aan die startnotitie, die we aan u raad hebben voorgelegd. Hoe willen we dat gaan doen? Wat zijn aspecten waar we in ieder geval op zullen gaan letten? Hoofdzakelijk conserverend van aard, behalve die drie elementen, die ik net noemde. En vervolgens, na een jaar, is het procesbesluit, loopt er af. Dan nemen we een nieuw procesbesluit. We werken er ondertussen verder aan de inhoud. En de inhoud komt weer bij uw raad terug. U gaat alle elementen met elkaar verbinden. En ik geef toe: dan wordt het een wonderlijke hutspot.

De voorzitter: Mijnheer Franzen.

De heer Franzen: Ja, of het nu hutspot is of niet, dat is niet aan de orde vanavond. Maar waar het om gaat, is: in de start notitie hebben we gezegd: we willen meer horeca. En nu gaan we met het voorbereidingsbesluit alle nieuwe horeca eigenlijk aan houden. Dus die gaan we eigenlijk belemmeren. Als je toch meer horeca wilt, en er is maximale horeca toegestaan, ja, waarom nemen we dat dan op, die bepaling in het voorbereidingsbesluit?

De heer Smit: Voorzitter, zoals gezegd, het voorbereidingsbesluit dat brengt geen nieuwe zaken tot leven. De discussie over: waar willen we nu horeca hebben en wat voor horeca, die wordt gevoerd bij het ontwerpbestemmingsplan en niet bij het voorbereidingsbesluit. Het voorbereidingsbesluit dient er alleen maar toe, om eventueel ongewenste ontwikkelingen te kunnen ophouden. Niet meer en niet minder.

De voorzitter: Mijnheer Franzen.

De heer Franzen: In het thans vigerende bestemmingsplan is maximale horeca toegestaan. En we zeggen: we willen meer horeca. Dus dan is toch nooit de situatie aan de orde, dat horeca ongewenst is? Want we willen juist meer, en het is al maximaal mogelijk. Dus waarom moet je dan iets aanhouden? Waarom wil je dan überhaupt nog iets beoordelen, of het wenselijk is of niet? Het is al overal toegestaan.

De voorzitter: Mijnheer Van Os.

De heer Van Os: Voorzitter, klopt het dat de heer Franzen zegt, dat het al tot maximaal mogelijk is in het bestemmingsplan Centrum? Dank u wel. Vraag aan de wethouder.

De voorzitter: Wethouder.

De heer Smit: Voorzitter, het geldende bestemmingsplan, zoals dat nu voorligt, dat geldt, althans de beheersverordening is het, dacht ik – en volgens mij heeft u dat net correct verwoord met het parapluplan. Dus bij mijn weten is niet voor elk pand in dit centrum nu ineens horeca toegestaan. Maar nogmaals: dit is ook niet de discussie, die we volgens mij op dit moment moeten voeren. We hebben een oud bestemmingsplan. We gaan werken aan nieuw bestemmingsplan. En daarin komen alle afwegingen, die we in ruimtelijke zin willen maken aan de orde. En het enige wat we nu doen met het voorbereidingsbesluit, nogmaals, is voorkomen, dat we nu iets gaan toestaan, waarvan we zelf zeggen of later zullen zeggen…

De voorzitter: Dat was helder. Mijnheer Franzen.

De heer Franzen: Ja, dit klinkt van: we gaan naar de supermarkt en we gaan van alles kopen. Maar we weten nog niet, wat we gaan koken vanavond. Je moet toch weten wat je eerst wereld, voordat je verder gaat. En dat paraplubestemmingsplan, is uit 2001, dacht ik. En in 2013 hebben we een beheersverordening vastgesteld. En daarin staat dat parapluplan niet vermeld. Dus dat betekent, dat die niet meer van kracht is.

De heer Smit: Voorzitter, ja, ik kan het nog een keer herhalen. Maar dat schiet waarschijnlijk niet veel op. Dit is puur een procesbesluit om ongewenste ontwikkelingen te voorkomen. En wat we met elkaar precies willen met dat centrum en welke bestemmingen we willen geven, daar komen we uitgebreid met elkaar over te bespreken bij het ontwerpbestemmingsplan. Want dat is het middel, om die integrale afweging met elkaar te maken.

De voorzitter: Mijnheer Ros.

De heer Ros: Voorzitter, dank u wel. Ik ben wel heel benieuwd wat de portefeuillehouder ongewenste ontwikkeling vindt, dat een eerste. En zou hij heel concreet kunnen ingaan, wat nu in het oude bestemmingsplan wel mogelijk was, meer mogelijk was, dan nu? Wanneer we hiervoor voorstemmen. Of dat dat helemaal exact hetzelfde blijft. Dank u.

De voorzitter: Met portefeuillehouder bedoelt u gewoon college? Want het college is aan het woord met haar raad.

De heer Smit: Ja, voorzitter, volgens mij ga ik enorm in herhaling vallen, als ik nog een keer zeg, dat we het huidige bestemmingsplan hebben, beheersverordening en alles wat erbij hoort. Dat is het huidige toetsingskader. We gaan naar een nieuw toetsingskader, en nieuwe bestemmingsplan. We gaan nieuwe afwegingen maken. En in die tussentijd willen voorkomen, dat we eventueel – wat niemand kan weten vooraf – zouden er aanvragen kunnen komen, waarvan je zou kunnen zeggen: die vinden wij nu niet echt passen in de nieuwe bestemming of in de nieuwe gedachte, die we hebben. Dan moet je die op enige van mijn manier kunnen ophouden. En daar is het wettelijke middel en voorbereidingsbesluit voor. Dat is niet anders.

De voorzitter: Mijnheer Van Os.

De heer Van Os: Dank u wel, voorzitter. Ja, de wethouder heeft hier natuurlijk veel meer kaas gegeten dan ik daar heb. Maar concreet, voor panden die nu leegstaan, waar voorheen wel horeca gevestigd was. Blijft die bestemming dan gelijk zoals die was? Of is dat iets, wat nu wel gewijzigd wordt?

De heer Smit: Nee, voorzitter. Als in een bepaald pand horeca was toegestaan in een bepaalde categorie, dan is het nu ook, ondanks het voorbereidingsbesluit, is in dat pand een bepaalde categorie nog steeds mogelijk. Maar gaat iemand een aanvraag indienen naar bijvoorbeeld een veel zwaardere categorie, dan zouden we kunnen zeggen: of we dat willen hebben, daar willen we nog eens over nadenken in het kader van het nieuwe bestemmingsplan. En dat is in feite de functie van het voorbereidingsbesluit.

De voorzitter: Ik stel voor, dat de wethouder zijn betoog even afmaakt. Er is straks nog een tweede termijn. Wethouder.

De heer Smit: Voorzitter, ik wilde eigenlijk richting een afronding gaan. Want volgens mij zijn de andere dingen vooral de zaken, die aan de orde komen, wat ik net al zei bij een nieuw ontwerpbestemmingsplan. Dan gaan we met elkaar over die inhoud spreken. En ja, ik beschouw dat er nu maar even als aandachtspunten, waarvan verlangd wordt, dat die meegenomen worden. Prima, dat gebeurt. Maar die zijn volgens mij op dit moment niet relevant.

De voorzitter: Oké, tweede termijn. Mijnheer Franzen.

De heer Franzen: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik ben wel verbaasd, dat de wethouder niet weet wat de vigerende bestemming is in het gebied. Dus eigenlijk ook niet weet, wat dit nu eigenlijk voor verandering gaat opleveren. Wellicht kunnen we tijdens de schorsing even naar ruimtelijkeplannen.nl surfen, en dan zoeken we het even op. Ik weet niet hoe de wethouder daar tegenover staat.

De voorzitter: Doet u nu een schorsingsvoorstel?

De heer Franzen: Ja.

De voorzitter: Hoe lang denkt u nodig te hebben?

De heer Franzen: Als de wethouder begeleiding heeft van een ambtenaar, kunnen we het misschien in 7 minuten wel afronden.

De heer Smit: Ja, voorzitter, ik heb geen enkele behoefte aan een schorsing. Want het leidt ook nergens toe. De heer Franzen die wil maar doen geloven, alsof het voorbereidingsbesluit wijzigingen aanbrengt in de situatie. Wat die huidige situatie ook is, en u mag daar naar ruimtelijkeplannen.nl gaan kijken en u mag alles gaan bekijken. Maar wat die huidige situatie ook is, dat doet er niet toe. Die huidige situatie blijft, zoals die is. En wat we met het voorbereidingsbesluit regelen, is, dat als we in die huidige situatie verandering willen aanbrengen, dat we dat kunnen ophouden. En vervolgens gaan we met elkaar in gesprek, nogmaals, over een nieuw bestemmingsplan en de nieuwe bestemmingen, die daar een rol in spelen. Dus volgens mij, zoals ik het net antwoordde richting de heer Van Os, is volgens mij glashelder. Als in het huidig bestemmingsplan staat: in een bepaald pand, daar is horeca mogelijk, dan is die horeca ook morgen daar nog steeds mogelijk. Maar dan is een zwaardere categorie, die kunnen we tegenhouden. En is dat pand, blijkt in het huidige bestemmingsplan, dat er iets heel anders mogelijk is, dan is er iets heel anders mogelijk. Maar dan kunnen we

ook daar een bestemmingsplan, ben bestemmingswijziging, kunnen we tegenhouden met voorbereidingsbesluit. Dat is de enkele en eenvoudige functie van het voorbereidingsbesluit. Los, van wat er nu oud geldt of wat we nieuw willen gaan laten gelden.

De voorzitter: Gaan we nu echt naar de tweede termijn, mijnheer Franzen.

De heer Franzen: Ja, ik wil graag schorsen. Dus dan ga ik het overleggen met mijn fractie of met de griffie of met een ambtenaar direct. Maar ik wil eerst helderheid.

De voorzitter: Ik schors de vergadering voor zes minuten.

Schorsing

De voorzitter: Ik verzoek de leden hun zetels weer in te nemen en de niet-leden weer plaats te nemen op de publieke tribune. Mijnheer Franzen, heeft de schorsing nog wat tastbaars opgeleverd?

De heer Franzen: De schorsing heeft in mijn optiek opgeleverd, dat ik het bij het juiste eind had. Maar wel kan begrijpen, waar de verwarring zit. Zoals ik het lees, als jurist en planoloog, is gewoon de beheersverordening van kracht. Volgens de regels zijn de twee oude bestemmingsplannen van kracht. Dat betekent, dat overal horeca 3 van toepassing is, behalve op het Koningsplein. En de verwarring zit erin, dat in de toelichting van de beheersverordening wel het parapluplan wordt bedoeld, maar de toelichting van een beheersverordening is niet bindend. Dus dat is jammer. Dus ik ga de discussie nu ook verder niet aan. Ik wil wel graag nog antwoord op mijn vraag, wat een nieuwe set regels voor monumenten toevoegt, wat niet het huidige regels kan worden afgedwongen. Dank, voorzitter.

De voorzitter: Dat was meteen ook uw tweede termijn? Mijnheer Ros.

De heer Ros: Voorzitter, ik snap wel heel goed wat de wethouder zegt, dat hij nu een consoliderend karakter wil houden. En dat de discussie gaat bij het nieuwe bestemmingsplan. Dat is een best wel lange procedure. En op dit moment, zie je, dat het winkelaanbod bijvoorbeeld heel erg verandert. En ontzettend veel panden zijn leeg gekomen, het laatste jaar. Omdat er best wel veel grote ketens failliet zijn gegaan. Daarnaast zie je een behoefte van die functiemenging. Ik schetste net een paar dingetjes, die zomaar in gesprekken naar voren kwamen. Ik kan me juist voorstellen dat dit een kans biedt, om bijvoorbeeld hele lichte horeca alvast toe te staan. Want dan heb je echt geen ongewenste ontwikkelingen. Dan heb je echt geen hele grote clubs of dat soort dingen. Maar ik vind het juist een kans om nu te zeggen: pak die kans. En laten we alvast vooruitlopend op het bestemmingsplan, en gezien de wens van de ondernemers, alvast wat zaken toestaan binnen het centrum. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van Os.

De heer Van Os: Dank u wel, voorzitter. Ik denk dat de wethouder duidelijk was. Het is nu alleen nog de vraag wie er gelijk heeft, de wethouder of de heer Franzen. Ik ben benieuwd naar de uitkomst daarvan. Dus als de wethouder daar toch nog een keer terug op wil komen in een later stadium, niet vanavond, dan ben ik een blij mens. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Rijsdijk.

De heer Rijsdijk: Ja, dank u wel, voorzitter. Wij onderschrijven de opmerkingen van de heer Ros van D66/GroenLinks voor een levendig centrum. Het is zeker belangrijk om de hele kerk voor jongeren aantrekkelijk te houden. De wethouder die schetste de procedure van de totstandkoming van het bestemmingsplan, het eerdere voorbereidingsbesluit, wat al is genomen. Voor mij is toch nog onduidelijk, in hoeverre horeca ondernemers nu in het participatietraject zijn betrokken. En wat de insteek van de gesprekken met hen is geweest. Ook heb ik nog geen antwoord gekregen op mijn vragen, in hoeverre de wethouder bij toekomstige projecten de integraliteit, ja, beter gaat borgen. Want het is wel een onwenselijke situatie, dat de geldigheidsduur van het voorbereidingsbesluit afloopt, voordat het ontwerp bestemmingsplan ter inzage wordt gelegd. Ook ben ik nog steeds benieuwd, wat voor extra kosten het nemen van dit tweede voorbereidingsbesluit nu met zich meebrengt. Dank u wel.

De voorzitter: Anderen nog? De wethouder.

De heer Smit: Voorzitter, als het gaat over de monumenten, dan geldt daarvoor precies hetzelfde als voor de andere categorie, die ik niet meer nu durf te benoemen, waar we het net over gehad hebben. Ook voor monumenten geldt: in het cultuurhistorisch onderzoek zijn een aantal panden, die aangewezen zijn zeg maar van: die hebben toch tenminste wel wat meer waarde dan gemiddeld, zal ik maar zeggen. Er zitten allerlei gradaties in. Daar loopt een participatietraject over. En voor die panden eens gezegd: ja, dan moet je daar nu ook wel even, voorafgaande aan de uitkomst van dat het project, moet je daar wel even op een zuinige manier mee omgaan. Dus er voor zorgen, dat zo'n pand, dat dat niet ineens een hele andere bestemming krijgt. Dat is gewoon wat hier staat. Dus ook hiervoor geldt, dat je gewoon de bestaande situatie bevriest, noem ik het dan maar even voor het gemak. Richting de heer Ros, als het gaat over de combinatie horeca en detailhandel, in feite mag dat niet. Dat mag alleen maar, als door elkaar zeer ondergeschikt is aan de detailhandel. En dan weet u, dat wij je daar ook in het verleden best ook, zeg maar, in meegegaan zijn. Als we denken aan de situatie rondom bijvoorbeeld een Vlaaierie, heb ik het dan maar over. Dat is zo'n combinatie van detailhandel en lichte horeca. Dan is daar ook in het verleden toestemming voor gegeven. Dus komt er zo'n aanvraag van een winkelier en dat past, zoals wij er nu tegenaan kijken. Er zijn er al meerdere van, maar dat past wel in het beeld, dan kun je inderdaad, ondanks het voorbereidend besluit zoiets toch toestaan. Maar nogmaals: er moet heel voorzichtig mee zijn. Want we willen met elkaar ook in openheid en vrijheid die discussie nog voeren, hoe we daar precies uiteindelijk mee omgaan.

De voorzitter: Mijnheer Ros.

De heer Ros: Dank u, voorzitter. Ik hoor hier een heel voorzichtig geluid. Terwijl er juist vanuit de winkeliers gezegd wordt: maak nu dingen mogelijk. En ik zou ook zeggen: maak nu dingen juist mogelijk. Dus voorzitter, u wilt toch niet nog meer leegstand in ons centrum? Dus laten we nu juist dingen mogelijk maken en niet onmogelijk. Wanneer iemand een kopje koffie wil schenken en die moet dat in twintigvoud indienen en dan nog wordt er heel voorzichtig bedacht, of het wel eventueel mogelijk is, om er ook een theetje bij te doen, dan moet je toch wel heel erg na gaan denken van: zijn we wel goed bezig? We moeten juist dingen toestaan. Dank u wel, voorzitter.

De heer Smit: Voorzitter, dit college is er helemaal niet op uit, om dingen onmogelijk te maken. Maar zijn er concrete verzoeken, aanvragen, ideeën vanuit het centrum om de leegstand tegen te gaan, en het is zo'n verzoek zoals u bedoelt, dan zullen wij daar zeker op een positieve manier naar kijken. Maar wel met in het achterhoofd nogmaals het voorbereidingsbesluit, wat er ook ligt. Als het gaat over…

De voorzitter: Mijnheer Franzen.

De heer Franzen: Ja, er was net enige discussie over wat nu geldt ter plaatse. Als mijn visie gevolgd zou worden, dan is eigenlijk gewoon alles mogelijk. En bestaat het probleem wat GroenLinks/D66 aanvoert niet. Maar ik hoop, dat de wethouder hier zich wel even in wil verdiepen. Want als er morgen iemand bij de balie staat en ernaar vraagt, dan moet er wel een echt antwoord komen. Vanavond hoeft dat niet. Maar iemand bij de balie moet wel gewoon goed geholpen worden. Dank.

De heer Smit: Voorzitter, dat zijn wij van harte met elkaar eens. Als iemand aan de balie komt, dan moet die goed geholpen worden. Als het gaat over de participatie rondom de horeca-ondernemers, zoals ik net zei: we gaan een nieuw bestemmingsplan indienen. En dat krijgt een zienswijzeprocedure. We gaan niet specifiek voor allerlei soorten van ondernemers, allerlei soorten van bewoners. Nee, het wordt gewoon ter inzage gelegd. En men kan daar zienswijzen op indienen. En voorafgaande daaraan hebben we zowel in het kader van de detailhandelsvisie als in het kader van het wijkprogramma, zijn natuurlijk ook de ondernemers, ondernemersverenigingen enzovoort allemaal bij betrokken geweest. Dus we moeten niet net doen, of er nog geen participatie ofzo heeft plaatsgevonden. Voorzitter, als het gaat over integraliteit, ja, natuurlijk proberen we de processen goed op elkaar af te stemmen. Maar dat neemt niet weg, dat nu ook in het kader van bijvoorbeeld de juist zo'n cultuurhistorisch onderzoek, waarbij je niet altijd kunt inschatten, hoe lang het duurt, en waarvan we gezegd hebben: we willen daar toch iets meer tijd voor participatie uittrekken, dat heeft gevolgen. En dan denk ik dat de zorgvuldigheid toch even iets belangrijker is in dit geval dan de snelheid. Extra kosten, ja, volgens mij voorzitter, is niet meer dan de paar papiertjes die voor u liggen en enige ambtelijke inzet uiteraard daarvoor. Maar het is een herhaling van het eerdere besluit. Dus u kunt ongeveer wel nagaan, dat dat ons de kop niet zal gaan kosten of gekost heeft. Voorzitter, dit waren volgens mij…

De voorzitter: Ik denk dat besluitvorming aan de orde is. Het voorbereidingsbesluit centrum, stemverklaringen? Mijnheer Ros.

De heer Ros: Voorzitter, D66/GroenLinks kan niet instemmen met dit besluit. Juist inspelen op ontwikkelingen nu, waarbij een mix van horeca en detailhandel mogelijk moet zijn, is een gewenste ontwikkeling. Dank u wel.

De voorzitter: Anderen nog? Zijn er nog meer tegenstemmers? De fractie van EvR het wordt ook geacht tegen het voorbereidingsbesluit te zijn. Is het voorbereidingsbesluit vastgesteld.

Sluiting

De voorzitter: En zijn we aan het einde gekomen van deze raadsvergadering. Beneden is er nog een stukje worst, een borrel eventueel. En dat mag vijf kwartier duren, hebben we met elkaar afgesproken. Ik wens u allen wel thuis.